BOSTON PUBLIC LIBRARY
CHIEF OF BOOK SELECTION
REFERENCE DIVISION
COPLEY SQ BOSTON MASS

DARBININKAS

AMERIKOS LIETUVIŲ R. K. ŠVENTO JUOZAPO DARBININKŲ SĄJUNGOS ORGANAS

DARBININKAS
Lithuanian Semi-Weekly Newspaper
Published every TUESDAY and FRIDAY
366 Broaway, S. Boston 27, Mass.

VOL. XXIX — No. 40. TEL. SOUth Boston 2680 ANTRADIENIS (Tuesday) GEGUŽĖS (May) 23 D., 1944 M. TEL. SOUth Boston 2680 FIVE CENTS

MAKE EVERY PAY DAY
BOND DAY
Join The Pay-Roll
* SAVINGS PLAN *

DABARTIES BILDESIUOS

Laivynas Praleidžia 7,000,000 V-Pašto Laiškų Per Mėnesį

Laivyno V-pašto sistema, jau dviejų metų senumo, dabar tiek išsiplėtė, kad per mėnesį praleidžia po 7,000,000 laiškų. Tai sudaro 560 procentų padidėjimą per paskutinius devynis mėnesius.

Nuo bendro laivyno ir kariuomenės V-pašto įvedimo 1942 metų birželio 15 d., viso buvo užjūrin pristatyta 453,000,000 V-pašto laiškų. Naudojimas šio microfilmos metodo ar korespondencijos sutaupė gyvybinės plukdymo talpos mazdaug 9,000,000 svarų.

Laivyno V-pašto stotys yra kilnojamos ir vyksta kartu su žygiuojančiais pulkais į strategines vietoves.

Per paskutinius metus laivynas įsteigė keturiasdešimt tokių postų aplink visą pasaulį ir dar 25 tokie postai laukia paskyrimo.

Aukštas saugumo faktorius V-paštui yra todėl, kad originalūs V-pašto laiškai yra laikomi išsiuntimo uoste iki filma pasiekia paskirtį. Jeigu gabenąs V-paštą lėktuvas, ar tai dėl accidento ar priešo pašautas, žūva, tuojau pranešama apie dingusias filmas ir laiškai yra iš naujo perfotografuojami ir siunčiami sekančiu lėktuvu.

V-paštas turi aiškią pirmenybę prieš bet kurį kitą privatinį paštą, ir tiek laivynas tiek kariuomenė pirmiausia juos persiunčia.

Žodis Už Lietuvos Laisvę Prieš 150 Metų

(LKFSB) Šiemet gegužės 20 d. sueina lygiai 150 m., kaip Vilniuje, Šv. Jono bažnyčioje, prieš pat paskutinį Lietuvos padalinimą kun. Mykolas Karpavičius pasakė garsųjį lietuvišką pamokslą, ragindamas ginti krašto laisvę. Tas pamokslas buvo atspausdintas ir išdalintas po visus Lietuvos kariuomenės dalinius. Svarbesnes jo ištraukas paduoda prof. M. Biržiška, knygoje: "Rinktiniai Mūsų Senovės Raštai". Pamokslas baigiamas žodžiais: "...gelbėkime žūnančią mūsų žemę, kovokime drąsiai už kraują mūsų, už namus mūsų, už bažnyčias ir šventybes mūsų valstybės".

Gailestingumu ir ištikimybe atsilyginama už neteisybę, ir baime Viešpaties išvengiama pikto. Ptr.

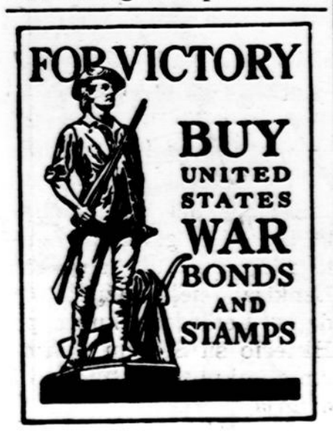

Žinelės Iš Lietuvos

(LKFSB) Jau iki 1943 m. liepos 1 d. vokiečiai į Lietuvą buvo atgabenę 4,700 šeimų kolonistų. Vokiečiai buvo suplanavę į Lietuvą atgabenti dar 26,000 kolonistų iš Vokietijos, bet dabar gali tekt net ir seniau atgabentuosius iškraustyt.

— Savu laiku Italijos fašistai Ostlandui, į kurį įeina ir vokiečių okupuotoji Lietuva, buvo paskyrę savo partijos atstovu grafą di Fossombrone.

— Jau seniau vokiečiai Lietuvoje viena naktį sudaužė visas universitetų ir gimnazijų iškabas.

— Lietuvoje mirė buvęs Užs. Reik. ministerijos tarnautojas Br. Blaviešciūnas.

— Vokiečiai, prisibijodami invazijos, įsakė išsikraustyti visiems gyventojams iš pajūrio per vieną ir ketvirtadalį mylios nuo jūros, visu ruožu nuo Klaipėdos iki Talino (Estijoje). Vokiečiai nori turėti visiškai neapgyventą pajūrio juostą net 500 mylių jūros kranto.

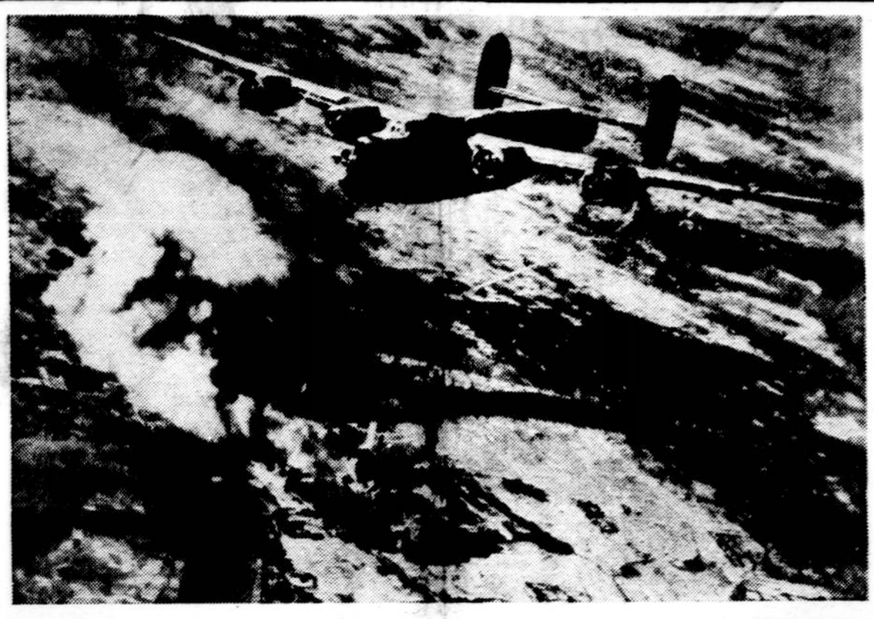

Taiklus bombos numetimas į reikiamą vietą yra tai kariškas menas. Štaai Amerikos B-24 Liberator palieka South of Hanoi, on Gulf of Tonkin, Prancūzų Indo - Kinijoj, dūmucse karo bazę.

Rusai Paėmė 25,000 Vokiečių - Rumunų Į Nelaisvę

Sevastopolis, geg. 22 — Sovietų Rusijos spauda skelbia, kad Sevastopolio uoste rusai paėmė 25,000 vokiečių ir rumunų į nelaisvę.

Armijai užėmus įstaigą, darbininkai grįžo darban.

AMERIKIEČIAI UŽĖMĖ FONDI

Nacių Trečioji Apsigynimo Linija Pavojuje

Iš Alijantų Centro, Naples, geg. 22 — Praneša, kad amerikiečiai užėmė Fondi miestą ir nustūmė priešo karo jėgas link 2000-pėdų San Blagio 2000 pėdų kalno.

Šiauriniame fronte lenkų kariuomenės pulkai smarkiai susikirto su naciais arti Piedimonte. Vokiečiai buvo priversti trauktis atgal.

WFA Apsaugo Penicillino Išteklius

Karo Informacijos Įstaiga pareiškė, kad Karo Maisto Administracija kartu su gamintojais ėmėsi žygių apsaugoti trūkumą laktosės, kur yra vartojama auginimui grybo, iš kurio gaunamas penicillinas. Tų žygių pasėkoje laktosės gamyba bus padvigubinta.

WFA oficialūs asmenys numato, kad šiais metais bus gauta 14,000,000 svarų laktosės, t. y. pieno cukraus. Dabartiniai Karo Gamybos Įstaigos apskaičiavimai numato, kad penicillino gamintojams reikia tarp 6,000,000 iki 7,000,000 svarų per metus, kas sudaro visą metinę laktosės gamybą per paskutinius metus. Karo Gamybos Įstaiga toliau sako, kad nėra jokių žymių, kad dabartiniai eksperimentai sintetiniai pagaminti penicilliną, — kuriuo būtų išvengiama laktosės vartojimas — turės bent kiek pasisekimo ateityje, netgi nėra jokių žymių, kad toks metodas, net jei ir surastas, būtų komerciniai praktiškas.

JAPONAI BĖGA IŠ BURMOS BAZĖS

Iš Pietrytinės Azijos Centro, Kandy, Ceylon, gegužės 22 — Pranešama, kad amerikiečiai lakūnai užkūrė japonams tokią pirtį Myitkyina tvirtovėj, šiaurinėje Burmoje, kad japonai buvo priversti bėgti.

Galimas dalykas, kad amerikiečiai greitu laiku užims Myitkyina bazę.

Trockio Nužudytojas Prašė Pasigailėjimo

Mexico City, geg. 22 — Pranešama, kad Meksikos teismas atmetė Jacques Mornard, Trockio nužudytojo, prašymą sutrumpinti jam kalėjimo bausmę.

Kaip žinoma, Trockio nužudytojas gavo 20 metų kalėjimo. Jis jau atsėdėjo 4 metus.

Mornard esąs rusų čekos narys.

Jo Šventenybė Popiežius Kalbės Per Radio

Berne, Šveicarija, geg. 22 — Praneša, kad J. Š. Popiežius Pijus XII, sekmadienį, gegužės 28 d. kalbės per radio.

Naujas Lietuvis Kunigas, Domininkonas

(LKFSB) Birželio 7 d. Washingtone, D. C., Dominikonų studijų namų koplyčioje bus įšventinti į kunigus aštuoni nauji domininkonų auklėtiniai, jų tarpe ir lietuvis Antanas Antoninus Jurgelaitis, kuris bus ar tik ne pirmas domininkonas lietuvis kunigas iš Naujosios Anglijos lietuvių kolonijos. Primicijantas yra gimęs So. Bostone, Mass., 1917 m. birželio 9 d. Kolegijos mokslus ėjo Providence, naujokyną atliko Springfielde, Ky, kitus šešerius savo teologijos ir filosofijos metus yra studijavęs Chicagoje, Somerset, O. ir Washingtone. Pirmasias savo iškilmingas Mišias laikys So. Bostone lietuvių parapijoje birž. 11 d., Į jo primicijas, numatoma, suvažiuos visi lietuviai domininkonai, kurie tik yra dabar Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Pažymėtina, kad A. Jurgelaitis, jau prieš įstodamas į domininkonų vienuolyną buvo veiklus lietuviškų organizacijų narys ir vadas. Darbavosi su studentų, blaivybės, Šv. Vincento a Paulo, Kat. Federacijos kuopomis, dalyvaudavo seimuose, posėdžiuose suvažiavimuose, taipgi buvo bažnytinio choro ir vaidinimo sekcijos narys. Nemažai yra dirbes ir su lietuviška spauda. Kurį laiką yra dirbęs prie "Darbininko". Net ir iš seminarijos rašinėdavo į "Darbininką", "Studentų Žodį", "Dominicana" ir kt. laikraščius. Jis myli Lietuvą, studijuoja Lietuvos istoriją, renka visas žinias, daro iškarpas reikšmingesnių straipsnių apie Lietuvą.

Armija Užėmė Kitą Ward Įstaigą

Washington, D. C., geg. 22 — Prezidento Roosevelto įsakymu, armija užėmė Hummer Manufacturing kompanijos, kuri yra dalis Montgomery Ward and Company, įstaigą, Springfield, Ill.

Hummer Manufacturing kompanijos įstaigoj kilo nesusipratimas tarp darbininkų ir darbdavių dėl unijos. Jau nuo gegužės 5 d. buvo sustabdytas darbas. Kompanija nesilaikė Karo Darbo Tarybos įsakymo.

Šv. Mišios Vatikane Už Kardinolą

Berne, Šveicarija, geg. 22 — Praneša, kad pirmadienio rytą Šv. Petro bazilikoj, Vatikane, įvyko šv. mišios už a. a. Kardinolą O'Connell, Bostono arkivyskupą.

Išmokintas kokio nors dalyko ras laimės, ir kas pasitiki Viešpačiu, tas palaimintas. Patarl. 16.

Remk šios šalies apsigynimą!
Pirk Defense Bonds ir Stamps!

Amerikiečiai Turėjo Išsitraukti Iš Terracina, Italijoj

Naples, Italija, geg. 22— Amerikiečių patruliuotojai, kurie buvo įėję į Terraciną, Italijoj, buvo priversti išsitraukti. (Terracina yra Italijos vakariniame pakraštyj).

Amerikiečiai buvo užėmę 4000 iki 5000 liniją Terracina šiaurės rytinėje dalyje. Vokiečiai, pamatę pavojų, tuojau atsiuntė daugiau kariuomenės ir privertė amerikiečius pasitraukti kiek atgal.

3000 Alijantų Lėktuvų Bombardavo Vakarinę Europą

Iš Alijantų Kanuolių Pasipylė Švyno Lietus Ant Vokietijos, Prancūzijos Ir Kitų Kraštų

Londonas, geg. 22 —Pereitą sekmadienį trys tūkstančiai alijantų lėktuvų iš padangės paleido švyno kulkas ir bombas ant Vokietijos industrijos miestų ir padarė nemažai nuostolių priešui. Taipgi bombardavo nacių okupuotą Prancūziją, Olandiją, Belgiją.

Penkiosdešimt septyni Amerikiečių ir Britų lėktuvai negrįžo į savo vietas.

Alijantų oro jėgos sunaikino 300 nacių lokomotivų, daug lėktuvų ir jėgos įstaigų. Pažymėtina, kad daugiausia nukentėjo vokiečių industrijos miestas Duisburg.

Komunistai Nužudė Graikijos Pulkininką

Cairo, Egiptas, geg. 22— Graikijos premieras Papandreu, atidarydamas politinių partijų atstovų suvažiavimą, pasakė griežtą kalbą prieš komunistus, kurie veikia Graikijoje. Jis ne tik pasmerkė komunistus, bet ir pagrasino, kad jeigu jie ir toliau tęs savo taktiką, tai jie bus visiškai sumušti.

Premieras Papandreu pareiškė, kad komunistai partizanai sugavo kelyj pulk. Psarros, kuris vyko į politinių partijų atstovų suvažiavimą, ir jie jį nužudė.

Lietuvių Vaikučiai "I Am An American Day" Programoj

Boston, Mass. — Sekmadienį, geg. 21 dieną įvyko "I am an American day" minėjimas. Prie Copley Plaza kryžkelės įvyko paradas. Vakare įvyko graži programa, kurioj dalyvavo ir Bostono Lietuvių Jaunamečių šokėjų grupė, p. Onos Ivaškienės vadovybėje.

Kalbėjo Edward J. Shaughnessy, imigracijos ir naturalizacijos komisijonieriaus pagelbininkas, ir Bostono miesto mayoras Tobin.

AMERIKIEČIAI SUNAIKINO 20,174 PRIEŠO LĖKTUVUS

Washington, D. C., geg. 22 — Jung. Valstybių karo aviacijos viršininkas gen. H. H. Arnold praneša, kad nuo karo pradžios amerikiečiai sunaikino 20,174 priešo lėktuvus.

Per tą patį laika amerikiečiai prarado 6,154 savo lėktuvus.

Lenkai Nori Sumažinti Karo Vado Teises

Londonas, geg. 18, — Lenkų Tautos Tarvba vienbalsiai nutarė prašyti savo prezidento Vladislovo Rackevičiaus, kad jis atšauktų kariuomenės vado, generolo Kazimiero Sosnkowskio teisę būti prezidento įpėdiniu.

Iki šiol generolas Sosnkowskis buvo vyriausis kariuomenės vadas ir turėjo teisę būti prezidento įpėdiniu. Lenkų politikai mano, kad bus geriau, jeigu generolui bus paliktos tiktai militarės teisės, o politinės privalo būti pavesta kitam.

Kaikurie mano, kad tas žingsnis buvo padarytas tikslu prisitaikinti Rusijai, kuri generolu Sosnkowskiu yra nepatenkinta.

KATALIKŲ BAŽNYČIA MINĖJO 100 METŲ SUKAKTĮ

Vakar, gegužės 21 d. Šv. Petro ir Povilo katalikų bažnyčia minėjo savo šimtą metų gyvavimo sukaktį. Toji bažnyčia randasi So. Bostone, Broadway, visai arti Broadway Tunnell.

Iškilmingos pamaldos įvyko bažnyčioje. Turiningą pamokslą pasakė prelatas Richard Haberlin. Dalyvavo 15 kunigų svečių, kurie toje parapijoje yra buvę vikarais.

Stalinas Vis Dar Kalba Apie "Galingą Lenkiją"

Maskva, geg. 22 — Lenkų prof. Lange iš Chicagos, kuris nuvyko į Maskvą kartu su kun. Orlemanski, turėjęs pasikalbėjima su Rusijos maršalu Stalinu. Pasikalbėjimas tęsėsi dvi valandas.

Sakoma, kad lenkų prof. Lange gavęs Stalino asmeninį užtikrinima, kad po karo "Lenkija bus galinga valstybė."

Kažin kodėl taip dažnai kalba apie "galingą Lenkiją"? Tačiau "galingai Lenkijai" nepripažįsta tos dalies Lenkijos, kurią po Hitlerio su Stalinu susitarimo okupavo raudonoji armija.

Darbininkų Radio Koncertas Puikiai Pavyko

Anna Kaskas ir Ludwig Juht Išpildė Savo Repertuarus Šauniai ir Žavinčiai.– Svečių-Viešnių Katutės.– Lietuviškos Visuomenės Veikėjų Iš Visos N. Angl. Kolonijų.

— KONCERTO GARBĖS GLOBĖJŲ IR GLOBĖJŲ BEI RĖMĖJŲ EILĖSE — BIZNIERIAI, PROFESIONALAI, DVASIŠKIAI IR DARBININKAI.

Diena pasitaikė puiki ir žmonių nuotaika pakili. Daug darbo įdėta rengėjų.

ANNA KASKAS UŽ LIETUVIŠKOS DAINOS IŠKĖLIMĄ Į AUKŠTYBES APDOVANOTA GRAŽIĄJA ROŽIŲ PUOKŠTE. —

Sekmadienį, gegužės 21, š. m., 3:30 val. po pietų, Jordan Salėje, Bostone įvyko Darbininkų Radio Programos, dešimtmečiui sukakties proga atžymėti, koncertas.

Jau iš anksto buvo numanu, kad šis koncertas bus nepaprastas, nes turėjo gerus programos pildymui artistus ir didelį štabą garbės globėjų, globėjų bei rėmėjų. Bet buvo dar palikta didelė dalis savo pareigai — lietuviškos dainos parėmimui — atlikti ir ūpo žmonėms. Čia jie kaip tik visi ir sutilpo. Pažvelgus į tą margąją audienciją tai rodos net naujas lietuviškas jausmas iškyla lyg stambi kelmo atžala, kad įvairių pažiūrų, bet visi lietuviai, susiėjo išklausyti įvairių dainų egzamino, kurį mums patiekė Anna Kaskas ir muzikos varijantų, kuriuos teko išgirsti iš po virtuozo Ludwig Juht.

Tai parodyta didelė vienybė, o vienybė galybė, kas ir stiprina bei didina Darbininkų Radio programos populiariškumą.

Pažymėtina, kad tokiai populiariai valandai paremti ir susirinko rinktiniausi asmenys, kuriuos galėjome patirti paėmę koncerto programą į rankas.

Dar pusvalandis prieš koncerto pradžią, o jau sėdynės tik mažumoj laukė savo prietelių. Ilgas skambutis surinko ir tuos, kurie dar šnekučiavosi su sutiktais pažįstamai ilguose koridoriuose. Salės kairės pusės estradoje prasiveria durys ir įeina Koncerto Rengimo Komiteto Programos pirmininkas adv. J. Grigalius. Jis trumpame įžangos žodyje perstato šio koncerto tikslą ir taipgi supažindina audienciją su artistais.

Pirmasis įeina Ludwig Juht, kontra-bassas virtuozas (aukštas savo srity menininkas), dabartinis Boston Symphony Orkestros narys su savo akompaniste Luise Vosgerchien. Juodu tai tikrai nuoširdi savo programos pildyme pora. Artistas L. Juht paėmęs į rankas savo didžiulį smuiką - bass pareiškė, kad dabar sugros Amerikos himną. Pakilo iš sėdynių visa audiencija ir pakilo širdys prie Tautos balso, kuris nunešė nevieną į fronto linijas, į žvaigždėtosios šešėlyj kovojančius sūnus ir dukteris. Aptilo. Pildo Ludwig Juht pirmąjį numerį — Sonata — H. Eccles; Largo; Alegro con spirito; Adagio; Vivace.

Tas jo pirmas pasirodymas davė publikai suprasti, kad čia ne bet koks artistėlis - muzikantas, bet tikras virtuozas.

Pranyksta katučių lydimas su savo akompaniste Ludwig Juht ir čia pat įeina šio koncerto žvaigždė Anna Kaskas, lydima savo akompanisto H. G. Schick. Anna Kaskas antruoju programos numeriu užtraukia: Sextus Aria, from "Titus" (1791) — Mozart. Taipgi antrą — Aria: Plus' Grande Dans Son Obscurite —Gounod. Gražiai atlieka kūrinius ir salėj jaučiamas noras klausytis toliau sklandaus dainavimo. Jai baigus ir publikos dėkingomis katutėmis lydint, įeina ir vėl Ludwig Juht ir pradeda trečią programos numerį: Grave & Gavotte — J. Corelli; Chanson Triste — S. Koussevitzky; Valse Miniature — S. Koussevitzky. Reikia pažymėti, kad labai gražiai ir šiuos numerius išpildė. Jeigu kas ir nežinojo, ką gali toks muzikos instrumentas išlieti, tai buvo proga tą patirti iš po Ludwig Juht gabios rankos ir išsilavinimo.

Pertrauka.

Kelioms minutėms tenka atsikelti ir pereiti koridorium. Čia tik sveikinas, tik dalinasi pirmomis mintimis, kurios išsiliejo iš gilumos kiekvieno pažįstamo širdies. Visi viens kitam nuoširdūs ir brolišk ai - lietuviškai atviri. Čia jaučiamas lyg koks atnaujinimas senų pažinčių, lyg prikėlimas sustingusių jausmų, lyg pareiškimas, kad lietuvis nors ir tylus, bet taurus.

Čia dar dingtelėja mintis, kad tas viskas — lietuviško judėjimo sąjudis — vykstąs didžiuliame Bostone, kur prieš kelias dešimt metų nei svajoti niekas nesvajojo apie panašius lietuvių pasirodymus.

Ir vėl skambutis.

Pasirodo Metropolitan Operos žvaigždutė Anna Kaskas. Katučių aidai sutinka ją ir ji grakščiu reveransu padėkoja. Piano garsas praneša dainos melodiją ir štai iš pakilios lietuviškos krūtinės išsiveržia lietuviškos dainos garsas: — Visur Tyla— Gruodžio. Ar savo daina dainininkė audiencijai norėjo tik dainos gražumą patiekti, ar ir tos dainos turiniu priminti mūsų lietuviškų širdžių nerimą dėl tėvų žemės likimo, — sunku atspėti. Nors ir per jos dainą daug kas pasakyta: tartum visi miega dėl tėvynės, tik aš rūpesčių apimta blaškausi viena...

Antroji lietuviška dainelė — Rugiagėlės — tokia jausminga ir lengvutė, kad mintimis tuojaus perkelia į Lietuvos parugės laukus ir ten matai siūbuojančių laukų plotuose vienur kitur tą apdainuojamą mėlynąją rugiagėlę.

Trečioji lietuviška dainelė — Lopšinė. Čia gal jausmingiau už kitus supranta dainos prasmę tai motinėlės, nes jos yra išrymavę ištisas dienas ir naktis besupdamos savo sūnelius ir dukreles. Čia dainininkė dainuoja kaip motina savo mylimąjam mažyčiui ir skiria užaugusiam vietoj laimės daug rūpestėlių... Ir taip rūpestėlių apimta dainininkė motinos rolėje prie vygės palinkusi tyliai tylutėliai palieka mažytį ir jam taria— ...saldžiai miegok.

Ketvirtoji lietuviška dainelė — Sapnai — Dirvinskaitės. Čia jau atbunda iš sapnų lietuviškos krūtinės ir eina pilnos karingumo į tolimą šalį, bet, sako: lietuviška širdis visuomet atmins savuosius. Ši dainelė užmetė ant kiekvieno minties, kad širdis ten, kur tėvų žemė— padėk ten vargstantiems broliams.

Penktoji iš eilės lietuviška daina — Malda — Banaičio. Čia tai buvo viršūnė lietuviškai širdžiai, nes buvo išdainuotas iš lietuviškos krūtinės maldos žodžiais prašymas į Aukščiausiąjį, kad Jis laimintų Lietuvą, kad duotų Lietuvai stiprybės jos dabartiniuose kentėjimuose. Kad Lietuva būtų amžiais laisva. Klausovų veiduose pasirodė sidabrinė ašarėlė ir lengvutėliai suvilgė blakstienas. Visi surimtėjo, nes toji malda buvo bendra ir visi jai pritarė mintimis ir gal nevienas lūpomis ir širdimis. Čia dainininkė mano akyse atsistojo kaip Joanna Arkietė, Prancūzijos didvyrė - karžygė. Nes šiandiena ir yra tikra ir greita Lietuvai pagalba, tai malda. Malda bendra, malda širdžių, malda jausmų, malda darbu ir veikimu Lietuvai tėvynei.

Ji palinko pabaigus savo galingą dainą į publiką, o visa audiencija jai plote plodami dėkojo už vadovavimą tam galingam himnui už Lietuvą ir keliais atvėjais grąžindami ją pareiškimui kartotinos padėkos, gi čia iš skaitlingos audiencijos pakilo lietuviškais - tautiškais rūbais pasipuošus p. Ona Ivaškienė ir įdavė lyg atlyginimui gyvųjų raudonų rožių puokštę.

Kaipo padėką už nuoširdumą artistė sudainavo — "Mano Rožė" ir "Kur bakužė samanota". Tai buvo lyg dovanomis pasidalinimas tarp publikos ir artistės.

Penktam programos numeriui grįžta Ludwig Juht su savo akompaniste. Jis sujudina instrumento stygas ir pasigirsta — Tykiai, tykiai Nemunėlis teka. — Jis savo muzika sušvelnina įkaitusius lietuviškus jausmus ir duoda progos nudžiūti iššokusiai sidabrinei ašarėlei. Po to seka jo antras numeris — Estonian Dance. — Tai linksmesnis dalykėlis ir jau publika linksmais veidais. Seka trečias dalykėlis — Legend. Gražus muzikos kūrinys ir trečias jo pačio sukurtas kurinys— Scherzo — labai artistiškai atliktas. Šis jo paskutinis numeris tikrai sužavėjo visus. Čia jam ir buvo pasiųsta glėbiais katučių už ką jis sugrojo dar du kūrinius ir tai labai gražiai juos patiekdamas audiencijai.

Šeštuoju programos numeriu ir tai paskutiniuoju pasirodė mūsų tautietė Anna Kaskas. Ji sudainavo net penkias dainas ir atsisveikinimui audiencija katutėmis iškvietė ir išgirdo dar dvi dainas.

Neužmirštamai gražiai prisidėjo prie išpildymo programos artistų akompanistai — H. G. Schick ir didžiai rūpestingoji Luise Vosgerchien.

Kai buvo programa baigta, tai rodos, publika lyg ir nenoromis skirstėsi. Kas juos dar rišo su šia vieta, sunku pasakyti, bet reiktų spėti, kad čia gal nevieno prikėlė giliuosius širdies jausmus lietuviškam ateities darbui ir lyg tai turėdami ant sąžinės kiekvienas padarė pasižadėjimą dvasioje dirbti lietuviškam veikimui, dirbti Lietuvai, kad per šios šalies pergalę užtekėtų ir mūsų tėvų žemėje laisvos Lietuvos saulutė.

Labai daug darbo įdėta rengėjų šiam didingam koncertui surengti. Bet daugiausia nemigos naktų dėl rūpesčio koncerto pasisekimui teko tos programos vedėjui p. Antanui F. Kneižiui.

Koresp.—J. K-pa.

Sgt. Ben Mullin iš Camp Lee, Va., per 18 metų mokindamas naujokus karius, pirmu kartu sutiko vyrą su trimis kojomis. Jis norėjo pareikšti savo nuomonę, bet paaiškėjo, kad trečioji koja netikra. Jis tik laiko ją dėl atlikimo linksmų programų.

Kraštas Pagerbia Savo Marinus - Karžygius

Tautinės Prekybos Laivyno Dienos, gegužės 22 d., minėjimas bus šiais metais atžymėtas apdovanojant pirmaisiais keliais šimtais Marinų Medaliais Prekybos Laivyno jūrininkų, žuvusių tarnyboje, artimiausioms giminėms, kaip pranešama Karo Informacijos Įstaigai pagal laikinus planus, nustatytus U. S. Maritime Komisijos ir Karo Plukdymo Administracijos.

Kiekvienas medalis, kartu su laišku nuo kontradmirolo Emory S. Land, Maritime Komisijos pirmininko ir Karo Plukdymo Administratoriaus, bus oficialiai agentūrų reprezentanto suteikti giminėms.

Specialios ceremonijos, pabrėžiant tų vyrų darbo svarbumą pergabenime karių ir medžiagų į karo laukus, bus atliekamos Laivininkystės Darbo Unijų ir Amerikos Propelerio klūbo, tautinių organizacijų, laivininkystės pramonės tautinių organizacijų ir kitų suinteresuotų Prekybos laivynu organizacijų, įvairiose laivų statybos vietose, bei 14,000 Amerikos Legionų postuose.

LIETUVIS PALEIDO ISTORINĮ ŠŪVĮ PRIEŠ JAPONUS

(LKFSB) Armijos laikraštėlis 'Century Sentinel', leidžiamas North Carolinoj, įdėjo paveikslą lietuvio seržanto Jono Česūno (Chesunas) ir straipsnį, antrašte "Serž. Česūno patranka paleido istorinį šūvį į japonus". Straipsnely aprašoma, kad to lietuvio valdomoji patranka iššovė USA pirmąjį artilerijos ofenzyvos šūvį. Česūnas tada buvo Pietų Pacifike 25 divizijoj, 89 F. A. Bn. Jo žinioje buvo 105-mm. howitzer patranka iš kurios buvo paleistas tas istorinis ofenzyvos šūvys, dvi dieni po Pearl Harbor nelaimės. Buvo apšaudytas japonų submarinas, artėjęs prie Oahu salos. Pripažinta, kad jo šūvis nuskandino submariną. Vėliau jisai buvo perkeltas į Guadalcanal, kautynių laukus. Kadangi buvo labai didelių sunkumų su transportacija, tai per pirmas keturias dienas tame sektoriuje į japonus tešaudė tik ta viena Česūno patranka, kuri buvo įtaisyta tik 100 jardų nuo japonų linijų. Vėliau Česūnas buvo sužeistas, granatos skeveldros užgavo jo šoną ir koją, be to — dar susirgo malarija ir buvo padėtas į New Hebrides ligoninę. Pagijęs vėl stojo į kariuomenę. Dabar jisai turi 35 metus amžiaus ir jau net 16 metų ištarnavęs armijoje. Jo brolis žuvo Sicilijos fronte.

Miškų Rėdyba Perspėja Rūkančius, Bei Stovyklaujančius

U. S. Žemės Ūkio Departmento Miškų Rėdyba nušvietė, kaip rūkytojai, stovyklautojai, miškų pramonė bei darbininkai, farmeriai ir rančeriai gali padėti sumažinti 210,000 metinius miškų gaisrus, kurie nudegina vidutiniškai 31,233,000 akrų.

Apskaičiuodami, kad 90 procentų krašto miškų gaisrų priežastimi yra žmonės, Miškų Rėdyba paduoda sekančius patarimus, kas darytina, kad padėjus sumažinti miškų gaisrų nuostolius:

Rūkytojams: 1. Paisyk 'Nerūkoma' taisyklių miškuose, krūmų ar žolių apylinkėse. 2. Apsistok rūkyti saugiose vietose, kurios yra apvalytos nuo sausų ir lengvai užsidegančių medžiagų. 3. Užgesink degtuką, prieš jį numesdamas. 4. Gerai suspausk ir užgesink cigaretę, cigaro galą ar pypkės pelenus ir prieš juos numesdamas įsitikrink, kad jie "atšalę".

Stovyklautojams: 1. Paisyk valstybės įstatymų. Jeigu yra reikalaujama leidimas laužui uždegti, gauk jį iš girininko ar valstybės ugnies sargo. 2. Apvalyk aplink laužą visą lengvai degančią medžiagą mažiausia penkių pėdų diametru. 3. Iškask duobę per vidurį. Prieš apleisdamas laužą: (a) apliek anglis vandeniu ir gerai juos išvartyk, (b) apliek žemę aplink ugnį, (c) apversk likusius nuodėgulius ir apliek vandeniu abi jų puses, (d) persitikrink, kad paskutinė kibirkštėlė užgeso.

Sulaikė Traukinių Judėjimą Londone

Londonas, geg. 22 — Tūkstančiai keleivių geležinkelių stotyse negalėjo gauti traukinių, kada daugumą jų sustabdė be įspėjimo. Priežastis to sustabdymo neišaiškinta.

Nužudė Visus Japonus Wadke Saloj

Iš Pietvakarinio Pacifiko, geg. 22 — Per dvi dienas ėjo kruviniausios kautynės Wadke saloj, kuri yra viena iš daugelio Koralų salų. Galutinai amerikiečiai laimėjo pergalę.

Visi japonai žuvo toje saloje.

— Vakų dvarą vokiečiai dovanoję olandui Rost von Tonningen, kad jisai tenai įrengtų ūkio mokyklą atgabenamiems į Lietuvą olandams. Tonningenas uždėjęs vainikus ant kapų dviejų olandų, kurie žuvo Lietuvoje.

— Švenčionyse vokiečiai išvedė už miesto 400 žydų ir kulkosvaidžiais juos sušaudė. Dvylika tūkstančių Kauno žydų esą iššudyta ir Slabados geto likviduotas. Visiškai nebėra žydų Panevėžyje, Ukmergėje, Marijampolėje ir Kretingoje.

Užsisakykite Toniko Pas Mus

Pristatom geriausį toniką Piknikams, Vestuvėms, Krikštynoms ir visokiems Parengimams.

Kainos prieinamos.

Myopia Club Beverage Co.

Grafton Ave.. Islington Mass.

Tel. Dedham 1304-W

PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every Tuesday and Friday except Holidays such as New Year, Good Friday, Memorial Day, Independence Day Labor Day, Thanksgiving and Christmas

— by —

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston Mass. under the Act of March 3, 1870.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 8, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:		PRENUMERATOS KAINA	
Domestic yearly	$4.00	Amerikoje metams	$4.00
Domestic once per week yearly	$2.00	Vieną kart savaitėje metams	$2.00
Foreign yearly	$5.00	Užsieny metams	$5.00
Foreign once per week yearly	$2.50	Užsieny 1 kart sa-tėj metams	$2.50

DARBININKAS

366 West Broadway, South Boston, Mass

Telephone SOUth Boston 2680

Ne Visiems Tinka Logikos Mastas

Orlemanskio žygiu tebeatsirūgstama, nežiūrint komunistų pastangų jį išdailinti. Rimtoji amerikiečių spauda tą pakrikusią avantūrą stato tinkamoj vietoj—gengsterių skyriuje. Patį Orlemanskį gailestingai vadinama "prastai informuotu". Nepajėgė vargšelis susiorientuoti tikrojoj sovietų politikoj. Už visą neskanų įspūdį kaltinama — ir teisingai — Sovietų vyriausybė. Labai tiksliai tą dalyką apibūdina angliškoj spaudoj dienraštis "Boston Traveler":

"Koks ten bebūtų galutinis rezultatas keisto Tėvo Orlemanskio žygio, jis išmintingai pasielgė, pasiduodamas dvasinės vyriausybės nuosprendžiu. Visoj painioj tarptautinių santykių istorijoj būtų sunku surasti keistesnį įvykį. Daleiskime, kad kur nors tarp rūkstančių Kijevo griuvėsių atsirastų koks rupus kapitalizmo šalininkas. Daleiskime, kad jis kokiu nors būdu būtų atgabentas į Washingtoną, vaišinamas Baltuose Namuose, nufotografuotas su Prezidentu ir perstatytas pasauliui kaipo ukrainų tautos įgaliotinis. Daleiskim, kad tai įvyktų šiandie, kai mes turime pilnus diplomatinius su Rusija santykius ir drauge su ja esame įsivėlę į didelį pasaulinį karą. Daleiskim, kad visi tie ryšiai, visos diplomatinio santykiavimo taisyklės mūsų valdžios būtų paneigtos, ir tam nežymiam komunizmo priešui būtų leista prabilti į Ameriką ukrainų tautos vardu. Ar gi pasaulis nepamanytų, kad Amerika iš proto išsikraustė?"

Tiesiog į taikinį pataikyta. Sveika logika kitokio atsakymo nesuranda. Bet jei tokia išvada būtų tinkama Amerikai, tai kodėl gi ne Rusijai? Tur būt dėlto, kad sovietinės "kultūros" lygis pastūmėjo Rusiją visu šimtmečiu atgal. Kur jai, vargšelei, lysti prie diplomatinio pasaulio stalo! O bet gi lenda, apsiteršia ir sarmatos nepažįsta. Kaip moka, taip šoka.

Leniną laidojant, vienas komunistų šulas savo kalboje paminėjo, kad "Iljič" mirdamas paliko tik vieną, bet labai stambią paliekaną — savo "kaftaną" (švarką), kurio nėvienas negalės vilkėti, nes visiems bus kur kas perplatus. Nuo to laiko praslinko 20 metų. Naujas sovietų diktatorius Stalinas keliamas į padanges. Tai esąs genijus, kokio pasaulis dar nėra turėjęs. Ir tai ne vienoj kokioj srityj — mokslo, karvedystės, politikos ar diplomatijos, bet visose, absoliučiai visose. Jis tiek liaupsinamas, kad Leninas jau nebeišlaiko konkurencijos. Bet tai tik valstybinės propagandos lūpose. Tikrovėje — jis Lenino "kaftano" toli gražu neužpildo. Europinės kultūros lygis jam "ne po pleču" — pečiai neišneša. Voždius mužikiškai "oprostovolosilsia" (praščiokiškai pasielgė). Gal jau toks sovietų "genijaus" ypatumas. Bet Dievulis teapsaugoja nuo tokių bolševikiškų ypatumų. Tokie "pliusai" akis bado.

K.

25 Metai Nuo II Lietuvos Valst. Konferencijos

(LKFSB) Pirmoji Lietuvių Konferencija buvo susirinkusi 1917 m. gruodžio 11 d. Vilniuje ir padėjusi pagrindą Lietuvos nepriklausomybei, be kitų darbų išrinkusi Lietuvos Valstybės Tarybą. Po nepriklausomybės paskelbimo vykstant svarbiems valstybės kūrimo darbams ir prieš akis esant svarbiam krašto vadavimo darbui norėta vėl turėti glaudesnį ryšį su krašto atstovais. Kadangi dėl vokiečių okupacijos nebuvo galima suorganizuoti normaliai renkamo seimo, tai nusistatyta, kad į konferenciją suvažiuos valsčių, apskričių ir miestų tarybų atstovai. Kadangi Vilnius buvo okupuotas, tai antrosios konferencijos atstovai 1919 m. vasario 16 d. suvažiavo į Kauną. Atvyko iš viso 187 savivaldybių atstovai: daktarai, juristai, inžinieriai, agronomai, vaistininkai, valdininkai, mokytojai, kunigai, studentai, karininkai, technikai, savivaldybininkai, laikraštininkai, girininkai, pirkliai, ūkininkai, darbininkai, miestelėnai, mažažemiai, amatininkai. Pagal partijas buvo Lietuvių Krikščionių Demokratų 93 nariai, Nepartinių Klubo 40, Social Liaudininkų Demokratų 38 ir Tautos Pažangos — 12. Konferencija tęsėsi šešetą dienų. Apsvarstyta daug svarbių besikuriančios valstybės klausimų. Įdomu, kaip jau tada buvo galingas lietuvių laisvės troškimas. Taip į konferenciją atsilankę lietuvių karininkų atstovai kalbėjo:

— Mumyse dega Tėvynės meilė. Jaunuoliai kasdien šimtais plaukia. Jie tuojau priimami į pulkus, gauna ginklus ir mokinami Tėvynės ginti. Apgyvendinami bioguose butuose, nes vokiečiai mums užleidžia tuos butus, kurie jiems netinka. Neturi rūbų, batų... Žmogus atvyksta nuo arklo, o mokyti nėra kam. Padėjimas sunkus... Visi nori eiti bolševikų varyti iš Lietuvos. Mes netikime į vokiečių pagalbą, nes jie tik mūsų duoną valgo... Mes nė valandos nenorime pasilikti kazarmėse, kad tuojau eitume į kovą, bet mus paremkite ir visu aprūpinkite... Mes manome atstovų nutarimus paremti ginklu... Kas eis prieš Lietuvos nepriklausomybę ir laisvę, su tais kovosime..."

Konferencijoje pasireiškė ir nemažų nuomonių skirtumų, bet taipgi ir stiprių balsų už visų vieningą darbą. Taip krikščionių demokratų atstovas Petrušauskas kalbėjo:

— Tuo metu, kada Lietuvos širdis Vilnius priešininkų rankose, kada Lietuva pasiryžo nusimesti nuo savo sprando svetimą jungą, dalis atstovų dėl siaurų partijos reikalų atsisakė dirbti konferencijoje. Mane rinko daugiausia darbininkai. Jie laukia parvežant tvirto Konferencijos žodžio dėl dvarų žemės ir tt. Gana buržuazijos prietarų, gana dūmti akis darbininkams..."

Kitas atstovas, darbininkas Brokas (krikšč. dem. frakc.) kalbėjo savo valsčiaus vardu:

— Ūkininkai įsakė man: pasakyk valdžiai, kad visa duosim tėvynės reikalams, tegu tik ji sutartinai ir gerai dirba. Darbininkai sako: be žemės nedrįsk sugrįžti. Mes ligi šiol dirbom svetimiems; į senatvę uždirbdavom krepšį ar lazdą. Daugiau nenorim dirbt svetimiems. Lietuvos valstybė turi išklausyt mūsų reikalavimų ir duot žemę. Išreikalauk laisvės tikėjimui ir mūsų tautai".

Konferencijoje ir buvo padaryta svarbių nutarimų, vedančių į žemės reformą ir kitus pagerinimus Lietuvos liaudžiai.

Pažymėtinas ir konferencijos metu padarytas min. pirmininko M. Sleževičiaus pranešimas. Kalbėdamas apie krašto gynimo reikalus jis pabrėžė:

— Vokiečiai žadėjo duoti ginklų tik tada, jei V. Taryba ir Kabinetas raštu prižadės tų ginklų nevartoti kovai su bolševikais, iš kurių pusės mums labiausiai gręsia pavojus..." Reikšmingas tuometinių Lietuvos priešų bendradarbiavimas...

Kariuomenėj Tarnaujantiems Medalikai

"Darbininko" administracijoje galite gauti gražių medalių, kurie yra specialiai padaryti tarnaujantiems kaip vyrams, taip ir moterims, tarnaujantiems, kariuomenėje, laivyne, marinuose ar oro jėgose. Medalikėlis ir lenciugėlis yra sidabrinis. Vienoje medalikėlio pusėje yra Švč. Panelės Marijos Stebūklingo Medalikėlio — Miraculous paveikslas, o viršuje — Jėzaus Širdies paveikslas. Antroje pusėje yra Škapliernos Šv. Panelės paveikslas. Medalikėlio kaina $2.50. Užsakymus siųskite: "Darbininkas", 366 West Broadway, So. Boston, Mass.

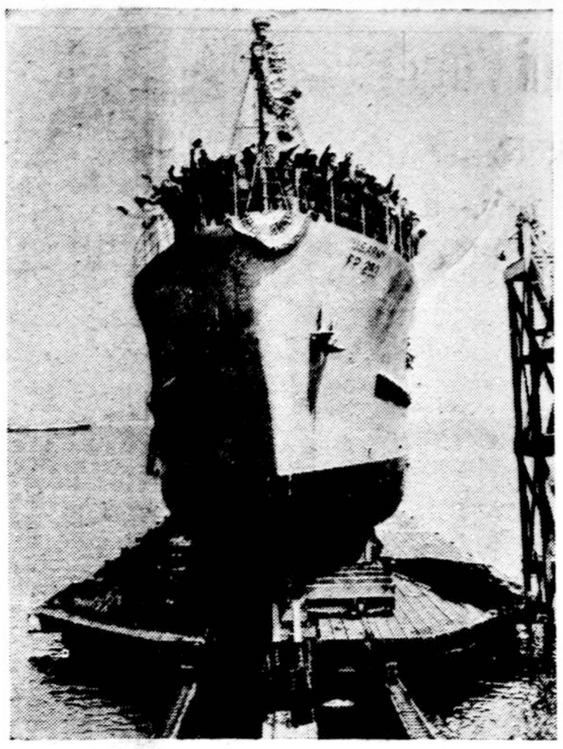

Naujas būdas nuleidimo į vandenį laivo. Laivas buvo pastatytas ant platformos, kuri gulėjo ant rėlių. Kai laivas pasieks pabaigą rėlių, tuomet paskęs, o ši platforma šonų išplauks į viršų. Šį laivą garbingai lydėjo Mrs. Thomas A. Terry, žmona Maj. Gen. Terry, New Yorke.

Amerikos Lietuvių Informacijos Centrą Steigiant

ŽODIS Į VISUOMENĘ

Lietuviai amerikiečiai!

Jau pereitais metais, per Pittsburgho konferenciją, buvo pabrėžtas reikalas steigti Informacijos Centrą.

Pravartu prisiminti, kad ir per pirmąjį pasaulinį karą lietuviai amerikiečiai buvo įkūrę panašią įstaigą, kuri savo informacija ir nenuilstama veikla begaliniai daug padėjo lietuvių tautos aspiracijoms teisingai nušviesti bei naujai gimstančiai Lietuvos valstybei ant kojų atsistoti.

Ir vėl gyvename laikus, kai be tinkamai pastatytos informacijos kad ir geriausios pastangos nesiduoda būti įvertinamos, net pilnumoje įgyvendinamos.

Vien savos spaudos maža. Saviesiems, pirmiausiai, skirta lietuviškoji spauda plačios Amerikos visuomenės praktiškai nepasiekia.

Tuo pat metu, prieš plačiąją mūsų krašto visuomenę, jos lietuviškoji dalis gali stoti su neperprasčiausiu rekordu.

Ne paskutiniaisiais į šį kraštą atkeliavę, lietuviai amerikiečiai jau per kelias gentkartes visiškai sutapę su šio krašto gyvenimu pilnateisių piliečių sąlygose, su meile ir pasišventimu prisidėjo prie šio laisvojo krašto visokeriopų vertybių kūrimo.

Lietuviškosios ateivijos kultūrinis įnašas į šio krašto lobyną toli gražu nėra mažas.

Tas įnašas darosi itin ryškus nepaprastų metų laikais, kaip kad pav. šio antrojo pasaulinio vėluso metu.

KARO PASTANGOS IR LIETUVIAI

Pakaks priminti, kad tik Pearl Harbor tragedijai ištikus, visi lietuvių kilmės amerikiečiai, lenktyniuodami su likusiąja patrijotingąja Amerikos visuomene, kaip vienas stojo savos tėvynės ginti.

Kas su ginklu rankoje pirmoje fronto ugnyje, kas su įrankiu karo pramonėje.

Tolydžiui skelbiami karo aukų pranešimai rodo, kad ne vienas lietuvis šiandien jau yra padėjęs galvą savo Žvaigždėtos Vėliavos šaukiamas.

Namie likusieji, vyrai ir moterys, niekeno neverčiami, šoko pirkti karo bonus, kiti savanoriais stojo ir tebestoja talkon Raudonajam Kryžiui ir kitoms karo pagelbinėms organizacijoms.

Dar kiti aukoja savo kraują, kad ten fronte besikaunantieji, reikalui ištikus, jo nepritruktų.

DIRBOME, BET NEINFORMAVOME

Ar jūs žinote, kad dar ir šiandien pasitaiko žmonių, kurie apie lietuvius mažai žino, dar mažiau žino apie Amerikos lietuvių gyvenimą ir jų buvį šiame krašte?

Antai, iki 1899 metų, net nebuvo atskiros į šį kraštą imigruojantiems lietuviams kategorijos. Daugelis lietuvių taip ir liko užrašyti slavais ar net germanais.

Tiesa, lietuvis iš prigimties kuklaus ir santūraus būdo būdamas, savęs reklamuoti nepratęs...

Ir jei čia Amerikos Lietuvių Taryba rado reikalo pabrėžti lietuvių amerikiečių poziciją šiame krašte, tai ne save girti ar didžiuotis Amerikos piliečio atliekama pareiga, ar, pagaliau, save statyti į atskirą grupę, bet — parodyti, jog mūsų dėmesis šiandien apima visas šio krašto gyvenimo sritis, iki karo tikslų ir pokarinio sutvarkymo, su mūsų protėvių žemės likimu—Lietuva imamai.

Dažnai pasitaiko, kad informacija apie lietuvius ir jiems rūpimus reikalus patiekiama netiksli, iškraipyta, iš mažai nusimanančių, o ir stačiai nepalankių šaltinių.

Toji nepagrįsta informacija itin gausiai pasipylė per paskutiniuosius metus.

CENTRO UŽDAVINYS

Vadinasi, pirmas Lithuanian American Information Center uždavinys bus platųjį pasaulį informuoti apie lietuvius, apie lietuvių amerikiečių dedamas pastangas laimėti karą, apie jų nuopelnus kultūrinėje srityje ir, apskritai, jų gyvenimą šiame krašte.

Šiam tikslui atsiekti, LAIC ieškos būdų įsijungti į plačiąją Amerikos spaudą ir į radio tinklus.

Lygiagrečiai, LAIC rūpinsis leisti, ta ir kita tema, informacinę literatūrą, periodinius biuletenius, šiaip parnešimus ir, kur reikia, aktyviai dalyvaus viešojo pobūdžio politinėse diskusijose ar manifestacijose.

Svarbesniais atvejais reaguos į spaudos netikslumus ar prasimanymus ir žiūrės, kad didžioji Amerikos spauda, lietuvius liečiančius klausimais, būtų objektyviai ir visapusiai painformuota.

Šį darbą dirbdamas, LAIC ieškos būdų ir kelių sueiti su kitomis panašiomis įstaigomis ar organizacijomis ir su jomis bendradarbiaus.

PERGALĖ IR TEISINGA TAIKA

Vienok, mums, panašiai kaip ir kitiems patrijotingiems amerikiečiams, rūpi ne vien tik šis karas laimėti.

Lygiai rūpi mums laimėti ir teisinga, pastovi taika.

Washingtono, Jeffersono, Lincolno ir Wilsono idealais persiėmę, su šio krašto demokratinėmis institucijomis visiškai sutapę, mes už vis labiausiai branginame laisvojo žmogaus teises laisvai kalbėti ir rašyti, laisvai tikėti, gyventi be baimės, gyventi be vargo, ir tai tiek vidinę, tiek tarptautine prasme, tiek paskiram asmeniui, tiek valstybiniam jungtiniui.

Daug žadantį šio principo įgyvendinimą mes matome Atlanto Čarterio nuostatuose, dar tik neperseniai J. A. V. Sekretoriaus Hull patvirtintuose ir iki šiol mūsų krašto valdžios užsienio politikoje nuosekliai taikomuose.

Savaime aišku, mes tuo pačiu atmetame vienur kitur tolydžiui išvelkamus siūlymus ir vėl grįžti prie nudėvėto, istorijos pasmerkto ir imperialistinėms užmačioms inspiruoto įtakos sferų paskirstymo. Lietuviai amerikiečiai, kaip vienas, stovi už tautų ir valstybių susiklausymą tarptautinio teisingumo ir kolektyvaus saugumo rėmuose.

Savo milžiniškoje masėje mes laikomės nusistatymo, kad Keturių Laisvių principas turi būt taikomas tarptautinėje plotmėje, ir tai vienodai visoms valstybėms, jų dydžio bei senumo nepaisant.

Kiek liečia Lietuvos vietą pokarinėje Europoje, mūsų atstovaujama demokratinė visuomenė pakartotinai yra pasisakiusi už Laisvą, Nepriklaulsomą ir Demokratinę Lietuvą.

Tą savo nusistatymą Amerikos lietuviai įvairiomis progomis patvirtino ir tebetvirtina skaitlingose rezoliucijose.

LAIC APARATAS

Koalicinių Amerikos lietuvių demokratinių srovių pastangomis įsteigtas ir išlaikomas. Lithuanian American Information Center yra nepartinis, vykdomasis Amerikos Lietuvių Tarybos organas.

Jam vesti yra pakviestas advokatas Kostas Jurgėla, o sekretoriauti p. M. Kižiūtė.

Artimiausiais centro bendradarbiais sutiko būti plk. K. Grinius ir prof. K. Pakštas.

Nuolatinių patarėjų rolėje apsiėmė centrui talkininkauti dr. M. Vinikas, red. J. Laučka, J. Januškis.

Artimiausioje ateityje patarėjų skaičių numatoma padidinti, kooptuojant tiek lietuvius, tiek nelietuvius.

Atitinkamos patalpos surastos Woolworth Bldg., Suite 3912, 233 Broadway, New York 7, N. Y.

Lithuanian American Information Center savo darbą pradės netrukus.

Lithuanian Information Center, ir tai nuo pat jo darbo pradžios, įpareigojamas užmegsti tamprų ryšį su šio krašto lietuviškąja spauda ir, periodinių santraukų formoje, pastarąją informuoti tiek apie svarbesnę centro veiklą, tiek dalintis su ja Pabaltį liečiančiomis žiniomis.

Amerikos Lietuvių Tarybos santykiai su kolonijomis ir toliau bus palaikomi iš Čikagos.

PRAŠOME TALKOS IR PARAMOS

Iš savo pusės Amerikos Lietuvių Taryba maloniai prašo lietuviškąją visuomenę šią iniciatyvą visokeriopai paremti, pirmiausiai, galimai duosniau; prisidėti prie finansinio naujos įstaigos išlaikymo.

Piniginės aukos gali būti siunčiamos Lithuanian American Council, Inc. vardu į 1739 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Tais pačiais antrašais Amerikos lietuviai yra prašomi kreiptis bet kuriais Lithuanian American Information Center darbuotę liečiančiais klausimais.

Visi patarimai ar pasiūlymai bus su dėkingumu priimti ir atydžiai apsvarstyti.

Lithuanian American Information Center darbą pradeda nelengvose sąlygose. Jo pasisekimas priklausys nuo lėšų ir nuo jūsų, broliai amerikiečiai, geros valios ir pritarimo.

Tad, visi į talką didžiajam darbui pradėti!

Amerikos Lietuvių Taryba.

Leit. Generolas Stilwell

Kasdien Alijantai veiklesni Kinijoj ir Burmoj, ir tas faktas kreipia visų atydą į amerikietį — Leit. Generolą Joseph W. Stilwell. Stilwell yra Štabo vadas po generalissimo Chiang Kai-shek, ir aktyviai komanduoja kinų ir mūsų pulkus Burmoj. Žiūrėdami į Stilwell praeitį, matome, kad gal jis per daugelį metų ruošėsi dėl tos svarbios rolės.

Originaliai, Stilwell paėjo iš Yonkers, netoli New Yorko miesto. Jo tėvai siuntė jį West Point Academy tik todėl, kad jam buvo reikalinga varžingesnė disciplina. Tėvas buvo gydytojas. Jaunąsis Stilwell priklausė prie grupės aukštesnės mokyklos vaikų, kurie pavogė "ice cream" ir susibarė su mokytoja. Jis mėgo rengti visokius šposus.

Užbaigęs West Point Academy jis tuoj išsiųstas į Filipinus. Tenai praleido keturis metus, kitus tris Kalifornijoj, ir sugrįžo atgal į West Point mokytojauti. Praeitame kare jis išvyko į Prancūziją. Tenai jis priklausė prie Britų vyriausio štabo ir vėliau prie prancūzų. Dalyvavo įvairiose kovose ir Mihiel. Buvo apdovanotas Distinguished Service Medal dėl puikaus darbo, kaipo Štabo Vado pagelbininkas.

Sugrįžęs į Jung. Valstybes 1919 m. Stilwell tuoj išvyko į Kalifornijos Universitetą išmokti kinų kalbą. Per tris metus tęsė mokslus Peking, Kinijoj. Jis taipgi apsipažino su šalies daile ir senoviška literatūra. Daug kinų jį vadina draugu ir maloniai priima jį į savo namus.

Jis grįžo į Jung. Valstybes ir buvo perkeltas į Infantry School Fort Benning, Georgia valstybėj. Buvo mokytojas Command and General Staff School Fort Leavenworth, Kansas.

1926 m. jis vėl grįžo į Kiniją su 15th pėstininkais Tientsine. Kaipo Leit. Pulkininkas jis buvo Amerikos jėgų Štabo Vadas. Sugrįžęs į Jung. Valstybes, čia buvo du metu ir vėl išvyko į Kiniją, kaipo mūsų militarinis atstovas mūsų pasiuntinybei.

Nuo 1939 iki 1941 m. komandavo pulkus Texas valstybėj ir Californijoj. Įvyko Perlų Uosto užpuolimas. Stilwell misteriškai dingo per kelis mėnesius. Kada nuo jo vėl girdėta, jis buvo Kinijoj, kaipo Štabo vadas Kinų 5-tos ir 6-tos armijos dėl Chiang Kai-shek. Jis turėjo kelias Amerikos vienetas Kinijoj, Indijoj ir Burmoj.

Gegužės mėn., 1942 m. japonai greitai vyko per Burmą pasiekti Burmos kelią. Buvo vienintėlis reikmenų kelias į Kiniją. Priešas jau buvo užėmęs visus Kinijos pakrančio miestus. Japonai buvo puikūs junglių kovotojai. Jie išvarė mažesnius Amerikos ir Britų pulkus į Indiją ir svarbus Burma Kelias žuvo.

Kareiviai vadina Stilwell Dėdę Juozą. Nors jis visada reikalauja disciplinos, jis su savo vyrais draugiškai gyvena. Su jais miega, valgo jų maistą ir kenčia jų vargus.

Apleisdami Burmą, Stilwell asmeniškai vedė jo štabą iš šimtų amerikiečių ir britų, ir kinų 140 mylių per junglius. Jie galėjo nueiti tik 105 pėdų per minutą, su dešimt minutų poilsiu kas valandą, ėmė 20 dienų pasiekti saugią vietą Indijoj. Stilwell'o žodžiais "the allies took a hell of a beating" ir jis prižadėjo atimti tą kelią nuo japonų.

Stilwell sako, kad kinai yra pirmos rūšies kareiviai jeigu jie tik galėtų gauti tinkamą medžiagą. Kinai jį pravardžiavo "Shih-tiwei", kas jų kalboje reiškia "tas, kuris vykdo svarbią istoriją".

Jo visa šeima išmoko mandarinų - kinų kalbą. Viena duktė apsipažinus su kinų muzikaliais instrumentais kita piešia kinų stylium. Sūnus kapitonas armijoj. Stilwell 60 metų amžiaus. Jis daugiau panašus į mokytoją arba misijonierių negu į kareivį.

Stilwell toli keliauja oru. Praeitais metais birželio mėnesį, Chiang pašaukė jį su kitais Amerikos oficieriais į konferenciją Chungkinge. Už dviejų mėnesių jis buvo New Delhi, Indijoj, kaipo Chiang'o pasiuntinys, lavinti kinų pulkus.

Po Stilwell komanda Kinijoj, randasi labai aktyvė aviacijos vieneta po garsiuoju Generolu Chennault, ir kita grupė oficierių, kurie lavina tūkstančius jaunų kinų oficierių pėstininkų ir artilerijos taktikose. Mes ten jau pasiuntėme kelias "field" ligonines, nariai yra Amerikoje - gimę kinai. Pristatėme kinų armijai įrengimų ir mūsų veterinarai gydė kinų armijos arklius ir jaučius. Galime siųsti reikmenis per pavojingą oro kelią Indijoj bet siunčiame tik lašelį pagal kinų reikalavimą.

Kovo mėn., pirmą kartą girdėjome, kad kelios Amerikos pėstininkų vienetos kariavo su kinų pulkais šiaurės Burmoj. Skaitlius mūsų Guadalcanal veteranų jau perkeliavo šimtus mylių per junglius pastangoje atidaryti trumpą kelią į Burmą Kelią. Jų komandierius yra Dėdė Juozas. Neseniai presos pranešime, jis sakė— "Noriu pabrėžti faktą, kad kinai ir amerikiečiai sykiu kovoja ir miršta. Jie gražiai sugyvena. Nors kartais klydau, bet spėju, kad visa Huwang Valley tuoj bus mūsų."

Kinai mums reikalingi, jeigu mes paimsime japonus. Atgavimas Burma Kelio bus neišpasakytai sunkus uždavinys, bet Kinų ir amerikiečių pulkai po generolu Stilwell jau prakirto kelią. FLIS.

WAC Direktorė Pietų Pacifike, Lt. Col. Mary Agnes Brown, turi malonumo laikyti savo glėbyj šiuos mažyčius Australijos Koala meškiukus.

Ši mažytė italijonukė Naples mieste, laiko save laimingiausia mergina, nes ji turėjo malonumo pašokti per pasilinksminimą, kuris ten įvyko, su visais karišKiai Raudonojo Kryžiaus klūbe.

MŪSŲ TIKĖJIMAS

Mes tikime meilę atgimstančią,
pražysiančią žiedu skaisčiu:
Tikėjome audrą nurimsiančią,
pakilus už jūrių rūsčių.

Kai slėgė, kankino mus nuodėnuriedo rasa mums gaili, [mės,
ir meile tikėjom ir guodėmės,
kad žydi kur laimė toli.

Mūs laimėj, vilty ir tikėjime
veidai įsižiebs ir spindės.
Kai naktį kaip vergas kalėjome,
gaivino šviesa mus žvaigždės.

Mes tikime meilę atgimstančią,
pražysiančią žiedu skaisčiu:
tikėjome audrą nurimsiančią,
pakilus už jūrių rūsčių.

"A-tis"

79 Metų Jūreivis Tęsia Savo Tarnybą: Reikia Daugiau

Virš septynias dešimtis metų Amerikos marinai užima vietas prekybos laivyne, kuris dabar gabena išteklius Sąjungininkų kovojantiems vyrams aplink visą pasaulį.

Tarp jų yra Andrew Wilson, gyvenąs Victoria Hotel, Chicago Heights, Ill., 79 metų amžiaus, užsiregistravęs Karo Plukdymo Administracijoje New Yorko uoste kaipo vyr. inžinierius Prekybos Laivynui.

A. Wilson pradėjo dirbti ant laivų prieš 64 metus ir buvo jau pensijon, kuomet J. Valstybėms pritrūko jūreivių prekybos laivynui. Jis nusprendė grįžti į jūrą ir savo pirmame bandyme, praėjusių metų spalių mėn., jis gavo smūgį. Jį lėktuvu nugabeno namo, kur jo žmona Jennie jį slaugė ir sveikata jam grįžo. Po to jis vėl, pilnas energijos, išvyko dirbti laivynui.

"Aš nesu per senas dirbti", jis sako. "Aš nusprendžiau, kad galėsiu paliuosuoti jaunesnį vyrą, kuris tiks į kovos lauką geriau, nei aš."

WSA apskaičiuoja, kad kiekvieną mėnesį reikalinga daugiau kaip 1800 ankstyvesnių jūreivių. Karininkai, inžinieriai, ir pajėgūs jūreiviai, kurie anksčiau turėjo pažymėjimus, yra raginami pasiųsti "collect" telegramą Merchant Marine, Washington, D. C., paduodant savo vardus, adresus, laipsnius ir nuo kada galėtų stoti tarnybon.

FOLKLORAS

POLKA

Bėgo kiškis per rugieną,
Išmiegojęs visą dieną.
Kad kiškelis nebėgtų,
Tai jaunimas nešoktų.

SUKTINIS

Tai gailiuos, tai gailiuos,
Kad aš jaunas ženijuos.
Mano pati po ulyčią,
Aš nabagas šluoju gryčią.

Užrašė *S. Kr.*

KAS GIRDĖTI LIETUVIŲ KOLONIJOSE

Tai Širdis, Kuri Širdį Davė!

Providence, R. I., Šv. Kazimiero Parapijos Motinos Puikiai Pagerbtos

Motinos Dieną (geg. 14-tą d.) Šv. Kazimiero parapijos choras ir L. Vyčiai atidengė motinoms savo padėkos pilnas širdis: surengė vispusiškai puikią programą specialiai pagerbti savo motinėles.

Pirmoji, t. y. religinė, programos dalis buvo gražiai atlikta parapijos bažnyčioje. 10:30 val. ryto kun. Antanas Kacevičius atnašavo giedamas šv. mišias, kurių metu choras ypatingu įkvėpimu giedojo bei garbino Dievą už gerąsias motinėles, vienur kitur paįvairindamas malonią besimeldžiančiųjų nuotaiką meistriškai atgiedotom solo bei dueto giesmėmis. Svečias pamokslininkas, Tėv. Kazimieras Žvirblis iš Providence Kolegijos pritaikintame pamoksle išdėstė kaip tinkamiausiai pagerbti motiną už visą jos dosnumą, pasiaukojimą ir neįkainuojamus pamokinimus paruošiant mus gyvenimui. Pasinaudodamas įdomiu prilyginimu (sujungtų vielų tvirtumo palaikymui tilto ir jo keliaujančių žmonių) pabrėžė kad didžio džiaugsmo dovaną suteiksim motinoms, dangiškąjai Motinai Marijai ir Šv. Motinai Bažnyčiai pastoviai jungdamiesi Vyčių organizacijon.

Po mišių sekė parapijos salėje skanūs bendri pietūs, kuriuos rožėmis pasipuošę Vyčiai ir Vytės linksmai valgė su šios dienos garbės svečiais — motinomis — prie gyvomis gėlėmis pagrąžintų stalų. Pietus pradėjo malda, po kurios Providence'o Vyčių pirmininkas, Florijonas Taraška, nuoširdžiai išreiškęs Vyčių gilią pagarbą susirinkusioms motinoms, pakvietė mieląjį vietos kleboną kun. J. Vaitiekūną tarti žodį. Šis ilgų metų nenuilstamas Vyčių organizacijos rėmėjas iškalbingai apibūdino šventės reikšmę bei naudą ir maldingai išreiškė viltį, kad susirinkusiųjų vaikai, išėję ginti Dievo duotus žmoniškumo principus ir brangiosios tėvynės, greitai sugrįš ir kartu dalyvaus ateinančiose motinų pagerbimo puotose. Trumpai prabilo ir kiti svečiai: kun. Kacevičius; svečias Bostonietis Stasys Pauras (kurs iš atminties padeklamavo savo kūrybos eilėraštį Motinėlei, ir dar paskambino pianu kartu padainuodamas dainelę); Tėv. K. Žvirblis (kur palinkėjo, kad mūsų jaunimas, geriau pažinęs Dievo ir tėvynės meilę karo lauke ir Bataan'o lapiū urvuose, po savo grįžimo veikliai įsijungtų į organizaciją, pasišventusią Dievui ir Tėvynei. Ieva Lašaitė paįvairino programą giliai pajausta dainele, kuri, tarsi, švelniai paglostė besiklausančiųjų širdis, o Juzė Vaitkūnaitė ir Ona Lukšytė raminančiu duetu meniškai ir jautriai padainavo vieną Brahms'o kūrinių. Programa ir pietūs buvo užbaigta Vyčių himno atgiedojimu ir malda.

Antroji, t. y. koncertinė, dalis šios šventės programos įvyko vakare (6:30 val.) parapijos salėje. Tai buvo puikus muziko V. J. Stasevičiaus, parapijos choro ir Vyčių suruoštas pokylis, tikrai lietuvišką sielą gaivinanti dainos ir meno puota.

Programos išpildyme dalyvavo: — Kathleen Timashenkaitė, Ona Lukšiūtė, Juzė Vaitkūnaitė, Teresė Juškaitė, Stasys Paura, Juozas Nadzeika, Elena Avižinytė, Joana Nadzeikaitė, Elena ir Nelė Nameikytės, Ieva Lašaitė, p. M. Tamašauskienė, choras ir akomp. muz. V. J. Stasevičius.

Savo atsilankymu į šį parengimą Šv. Kazimiero parapijiečiai pagerbė brangias motinėles, parėmė savo parapiją, nes šio vakaro pelnas skiriamas Bažnyčios pagražinimui (dažymui), ir įkvėpė jaunimui drąsos bei energijos ir toliau darbuotis Dievui ir lietuviškoje katalikiškoje dirvoje.

Tikimasi, kad šiuo nepaprastu parengimu tinkamiausiai atšvęsta ir "Nacionalinė Šeimos Savaitė", kuri baigėsi gegužės 14 dieną. Tokia programa tikrai turėtų iššaukti, anot Prez. Roosevelt'o, specialios Dievo palaimos Amerikos šeimoms. *K. Z.*

Iš Rapolo Juškos Koncerto

Šių žinių rašytojui teko nuvykti ir dalyvauti Rapholo Juškos ir Lowellio Philharmonijos koncerte, sekmadienį, bal. 30 d., Liberty svetainėje. Turėdamas valandą laisvo laiko pasivaikščiojau po miestą. Gaila, kad neturėjau laiko aplankyti lietuvių parapijos ir suteikti vizitą klebonui kun. P. V. Strakauskui.

Įėjęs į koncerto svetainę, turėjau progą susipažinti su Philharmonijos vedėju p. Juliu Woessneriu. Žmogus simpatingas ir uolus muzikoje. Begalo džiaugėsi gavęs Rapolą Jušką koncertuoti.

Mano atsilankymas į Lowellį nebuvo tiek suteikti raportą apie abelną muzikos programą, ir pateikti informacijų apie mūsų muzikos artisto Rapolo Juškos dainavimą.

Pirmiausia scenoje pasirodė Juška, sudainuodamas dvi dainelį: "Honor and Arms", Handel ir "On the Road to Mandalay". Orkestra begalo gražiai pritarė dainavimui. Ypatingai antra daina tikrai išėjo artistiškai.

Po pertraukos vėl pasirodė R. Juška su savo gabiu pianistu Jean Valliquette ir sudainavo "Du Bist Die Ruh" — Shubert, "Seeman's Abschied" — Wolf, "Homing" Del Riego Love Went A-Riding" Bridge". p. Juška taip sekmingai sudainavo, kad publika aplodismentais iššaukė artistą į sceną. Juška pranešė susirinkusiems, kad jis padainuos lietuvišką dainelę "Karvelėli Mėlynasis". Publikai ši dainelė begalo patiko. Daugelis iš svetimtaučių pirmą kartą išgirdo lietuvišką dainelę ir dainos melodiją. Svetainėje girdėjosi aidai iš žmonių lūpų: "beautiful, beautiful".

Abelnai imant Rapolo Juškos darbas ir pasišventimas buvo girtinas ir malonus. Garbė, kad mes lietuviai turime muzikos genijus, kurie skelbia lietuvių vardą svetimųjų tarpe. Rapolas turi begalo švelnų ir turiningą basso balsą. Kiekvieną kartą, kada man tenka girdėti jo balsą, tai jį geriau suprantu ir įvertinu. Rapolas yra simpatingas žmogus, patriotingas lietuvis. Kiekvienas jam prieinamas ir kiekvienas jame randa savo brolį lietuvį.

Šis atsilankymas į Lowell, tai buvo jo pirmutinis. Bet kažin kodėl vietiniai lietuviai atsinešė šaltai jo sutikime. Muzikos kritikas Sidney Fleet parodė man savo aprašymą, kurį jis buvo įtalpinęs į "The Lowell Sun" pradžioje sausio mėnesio, kad Lowellio lietuviams duoti progą sutikti savo tautietį ir jį iškilmingai pasveikinti. Tačiau vietinės trys draugijos, kaip tyčia, tą pačią dieną ir tą pačią valandą surengė savo koncertą, parsitraukdami iš kito miesto kokius tai choristus. Svetainėje pasikalbėjęs su vietiniais lietuviais, sužinojau, kad Moterų Sąjungos kuopa tą pačią dieną rengė savo "Centinį Kermošių" ir Šv. Juozapo parapijos mergino Sodalietės rengė kortavimo vakarėlį, bet dėl Rapolo Juškos koncerto atšaukė visus savo parengimus. Bet tos trys draugijos neatšaukė.

Jei Rapolas Juška kas savaitę atvyktų į Lowell, tai būtų galima sakyti, kad žmonės reikalauja naujienybės, bet artistui atvykus pirmą kartą į miestą, rodos, turėjo būti sutartinumas ir bendrumas šį garbingą muziką ir operos dainininką pagerbti ir trečiaeilinius dainininkus bei choristus palikti vėlesniam laikui. Aiškiai galima suprasti, kas atstumia jaunimą nuo mūsų, jei ne panašūs užsispyrimai? Nežinau kaip Rapolas Juška jaučiasi pergyvenęs Lowellio lietuvių kolonijos sutikimą? *Raporteris.*

Išlapojo Skaistus Rytas

— Atvažiavau, — iššoko iš vežėčių dulkina nugara Ignasienės neseniai ištekėjusi duktė.

— Nesakyk brolužėl, kad jūsų devynių brolių sesuo Alenytė atvažiavo. Tegu mamytė sau ramiai pasisapnuoja dukrelę.

— Gerai sesutėl, — bučiuoja ją brolis. — Bet tiek kelio trenkeis... Tur būt, didelis reikalas?

— Reikalas brol, — prašvito ji: — kur Jaunutis ir Kaziukas? Paimk ir merginą, eisime.

— Tai tu tik dėl šito, miela sese, važiavai?

— O kaip tu manai? Argi jūs būtumėt be manęs apsiėję. Matote, niekas neparuošta. Va tu, vikrusis Kaziuk, lipk liepon, skink šakeles. Mudvi, Ane, pinkime vainikus. O tu, Jaunuti, padavinėk šakeles — greičiau darbas degs — jau galusody energingai susitvarkė Alenėlė.

— Tu kasmet lyg vestuvėms ruošies, — išsižiojo Jaunutis.

— Geriau, neg vestuvėms.

Vyturėlis pakilęs virš jų galvų skelbia netrukus patekėsiančią saulutę. Vėsus oras susimetęs rūkan laižo jų rankas. Rytuose dangus raudonuoja ir rausvina skubančių skruostus. Alenutė dirba ir širdelė jos virpa. — Mama, motinėle mano... Kaip džiaugsiesi, išvydusi savo dukrelę iš svečių šalies parvažiavusią tiktai tave pagerbti...

* * *

Ignasių trobos durys vainikuos mirga. Viduj pats šeimininkas Ignasius, pražilęs lėtutis senelis, patenkintas iš kerčios į kerčią dūlinėja. Saulė pro plačius stiklo langus linksmai šypso ir užtiestą ant stalo baltą staltiesę aukso tulpėmis kaišo. Pusryčiai ir sukrautos senai motinėlei dovanos išdidžiai murkso. Už durų girdis švelnus motulės priekaištas: — Šelmiai, uždangstėt langus... Maniau vis dar juoda naktis — pramigau...

Alenėlė saulėtoj gryčioj įbedusi akis į duris virpa džiaugsmu. Pasitiks ji motinėlę, nustebins, išbučiuos josios kaulėtas rankas, suteiks jai senai malonumą. Motulė nebeturės pagrindo sakyti, kad josios dukrelė nesupranta tos didelės meilės, kurią nešioja krūtinėje motinos, ir, nesuprasdama, negali taip lygiai jos mylėti.

* * *

— Žiūrėk, Antanuti, kaip gražiai saulutė teka, — vieną sekmadienio rytą žavisi Alenėlė. —Lyg koks deimantų kamuolys medžių viršūnėm ritas ir žėri aukso sruogomis. Tu apsidairyk kas aplinkui dedasi. Rodos visa žemė sukniubo prie saulę... Nė paukštelis nečiulba. Manim irgi kažin kokie saldūs šiurpuliai slankioja...

— Saulė — žemės motina. Ją mūsų žemė už gyvybę gerbia ir myli, — aiškino jai vyras.

Ištikrųjų lyg užbūrė ir juodu saulė. Rankom susikibę, lyg pasakos brolis su sesele, didelį žavėsį gyvena. Ji auksiniuose saulės rėmuose, drėgno rytmečio nubučiuota, rimta ir labai graži, jis irgi kažin kaip nežemiškai nusiteikęs.

— Alia, Aliute, — veik pašnibždoms vyras kreipiasi į savo žmoną, — pasakyk man, ką tu labiau myli: savo motiną ar mane?

— Antanuti, kam to klausi? — valandėlei susimaišo žmona. — Kaip čia pasakius... Motulei kita meilė, tau kita... Motulę myliu iš pareigos bei iš pagarbos. Tave gi... Tave... va šitaip myliu... be galo ir be krašto... — prisiglaudžia Alenėlė visa siela prie vyro krūtinės. Jos veidus nuželia jauki šiluma. Mėlynos akys nuklysta žydrion erdvėn, kur širdis, lyg tas mažas paukštelis, debesėliais palėkė dėkoti Dievui už tą didelę dovaną — meilę.

* * *

— Motinėle mano brangi, dar pagyvenk... Pagyvenk nors dėl manęs, mama...— Meldžia Alenėlė motiną mirties patale.

— Gana vaikuti... jau laikas... Dievas pas save šaukia... Pagyvenau... Dešimtį jūsų užauginau... Išvargau... Visi ant kojų pastatyti. Melskitės, vaikeliai, už mane. Perdidelė meilė jums galėjo ir nuodėmių prigimdyti... Aš tave, dukrele, laiminu mirštančios motinos rankomis... Kantriai kęsk vargus... Neatšalk nuo Dievo... Susilauk gyvenimo džiaugsmo — vaikų. Taip norėjau dar anūkėlių susilaukti...

— Aš jau motina... — nedrąsiai rausta duktės skruostai.

— Tu jau motina?!

— Taip, motinėle, — dar labiau pasilenkė duktė. — Dėl to juo labiau aš tavęs, motinėle, pasigesiu, nes dabar tik pradedu pajusti, kad daug brangesni mes buvom tau, negu tu mums. Nepalik dar mūsų, motinėle, noriu nors dalinai tau atsilygint už tą meilę. — Bet motinai užteko ir to, ką ji pamatė ir iš dukrelės lūpų pirmą kart išgirdo; ji, nebesulaukus savo dukrelės džiaugsmo valandos, užmigo amžinuoju miegu.

* * *

O laikas nestovi, vis bėgte bėga. Alenėlės Vytutis geriausias jų šeimai laikrodis. Kasdien žymė, kasdien, kaip ant mielių, vis auga, stiprėja.

— Antanuti, eikš čia, prisilenk prie lovelės... Pažiūrėk kaip jis krykštauja sapne. Žiūrėk, lūputės kaip rausva gėlelė tai užsiskleidžia, tai susiglaudžia... Pūkiniuose žandžiukuose, duobutės mygasi... Antanuti, kaip tu manai, ką jis dabar, pasaulio nepažindamas, gali sapnuoti? Juk čia žemėj jis nieko, net mūsų nepažįsta.

— Seni žmonės sako, kad kūdikiai gerai pažįsta aną, už debesų, pasaulį ir su angelėliais sapne žaidžia... Todėl gal ir šypsosi.

— Tss! Netrukdykime jam. Tegu sau jis ten linksminasi. Verčiau eikime į šalį, pasišnekėkime, aš taip noriu tik apie jį kalbėti ir mąstyti. Kaip tu manai? Kas iš jo bus, kai užaugs?

— Visa ko gali išeiti... Mokysime... Gali išeiti kunigu... gali mokytojum... net profesorium...

— O gali net blogu žmogum išeiti... Gali ir negyventi... Ana Jakių kaip akies lėlę saugojo ir tai mirė, — nuvijo jų svajones Antano sesuo.

— Ruzyte, nesakyk taip. Aš burtams visai netikiu, bet neminėk to. Kūdikis mano sieloj tokia šventenybė, prie kurio netik nedera burnot, keiktis, bet turi būti nepakenčiama net abejojanti mintis, visoki prasitarimai. Jeigu jis... sergėk nuo to, Viešpatie... Aš iš proto išeičiau... O blogu žmogus negali išeiti. Žiūrėsim, saugosim, kaip tą lėlę aky... Iš mano krūtinės dabar rodos išplėšta visa, kas man pačiai reikalinga, ir pripildyta iki skausmo saldžios meilės jam. Aš, kietai įmigusi, negirdžiu armotų kaukimo, bet vaikelio mažytis kniurkštelėjimas iš lovos mane išmeta. Ištisą gyvenimą jį į baltas skepetas sukčiau ir nepavargčiau.

* * *

Šiltas gegužės vakaras gobiasi nakties minkšta skraiste. Antanas įsakinėjo tvarkyti visus pašalius. Kiemas jau smėliu nupiltas. Vidus irgi jau lyg naujutėlis, švarumu kvepia. Mergos galusody vainikus pina. Antanas seniai jau savo motinėlės nebeturi, bet jo jauna žmona jau motina... Ir Alenėlė gyvena pirmas jos garbei ruošiamas motinos dienos išvakares. Ji, lyg karalienė prieš vainikavimą, pajunta savo vertę ir sudreba. "Ar sugebėsiu būti tikrai gera motina? Ar neišlepinsiu savo vaikelį perdidele meile? Ar aš verta ruošiamos pagarbos?!" Bet Alenėlė tuojau vėl nurimsta. Ji širdį rems protu. Ji daug prisikaičiusi stengsis atrinkti vien gera ir atiduoti savo kūdikiui. O, kaip jos širdis džiaugsmu virpės, kai net kelios auksinės galvutės kreipsis į ją vosilkos akimis; tyrom sielutėm, lyg ryto rasos lašai prieš žėrinčią saulę, į ją spinduliuos. Ji tada jau čia žemėje rojų gyvens! Ir nebesuvaldoma širdim vainikuojama motina lenkiasi lopšeliui.

— Kūdiki mano brangus, kas galėjo žinoti, kokią jaukią šilumą tu motinos širdin įpilsi. Argi berasi šventesnę meilę ir didesnį džiaugsmą šiam pasauly?! — Bet vėl kamuolys sunkus, lyg švininis užsirita aukščiau Alenėlės krūtinės ir užgniaužia saulėtą džiaugsmą. — Motulės nebėr! Visa siela ji išgyventų dukrelės laimę ir dukrelė kitaip suprastų motinėlę. Važiuočiau dabar su visa ta brangenybe pas jąją, apkabinčiau senutėlei kelius ir karštom ašarom plaučiau aną tik iš pareigos bei pagarbos meilę. Motinėle mano brangi, kodėl tu nebesulaukei mano atgimimo valandos? Kodėl pasitraukei dar tada, kai nepažinojau tavo širdies, dar tada, kuomet nežinojau kas tai yra motina?! Sugrįžk, motinėle, bent vienai valandai ir pamatyk mano tau širdį. Ji pražydo purpurais, lyg rožė. Ji sužinojo, kad motinos meilė lyg ta erdvė neišmatuojamai gili. Motinėle, aš tavo priebutį vainikais puošiau, kūdikystės nekaltomis gėlėmis kaišiau, aš tave gerbiau ir iš pagarbos mylėjau, bet vistik tuose vainikuose ir toj meilėj nebuvo purpurinės rožės, kuri su kūdikio atėjimu pasaulin pražįsta mūsų motinėlėms.

* * *

Išlapojo skaistus motinos garbei skirtas rytas. Alenėlė rimtai nusiteikusi ir jaučianti savo vertę sėdi šalia savo gero Antanėlio — bažnyčion važiuoja. Šilena minkštas vėjelis ir kedena jos iš po skarelės išsprūdusias gelsvas garbanas.

— Pasimelsime abu už savo motinėles. Aš vakar iš savo sutaupų daviau ant mišių už jų vėles.

— Alenėle brangi, ir aš esu nunešęs už tavo ir mano motinėlės vėles. —

Susigraudino abu. Antanas stipriau patraukė už pavadžių arklį, o Alenėlė žvilgterėjo į dangų iš kur lyg regėjimas per ašarų sroves švystelėjo abiejų mirusių motinėlių paveikslai ir meiliai meiliai nusišypsojo jiemdviem.

"M-ris"

Maj. Gen. Graham Batchelor, (dešinėj) kiniečių tarpe stiprinasi su pagalba šipuliukų (shopsticks) kinietiškai sutaisytu valgiu.

TARP ŽIEDŲ GĖLYČIŲ

Vai kaip skrenda aukso dienos,
Kad galėčiau vyčiau.
Sugrąžinus, paskandinčiau
Tarp žiedų gėlyčių.

Tyliai gaus varpai variniai
Iš aukštų žinyčių,
Vai ramins varguolę sielą
Man žiedai gėlyčių.

Nors draugai manęs prašytų,
Nieko nesakyčiau,
Bet atverčiau savo širdį
Tik žiedams gėlyčių.

Nors ateis balta senatvė
Visai iš netyčių,
Bet vis puošiuos ir grožėsiuos
Aš žiedais gėlyčių.

Tu išklaidžiosi pasaulį
Ir vėl grįši šičia
Ir atrasi savo laimę
Tik žieduos gėlyčių.

"P-ris"

PRABĖGO

Greit prabėgo jaunos dienos,
Susipynę skaisčios vienos —
Į vainiką praeities.

Mane vargšę jau paliko,
Audros, vėjai pasitiko —
Blaško, skriaudžia be širdies.

Man negaila tų dienelių,
Atminimo tų žiedelių;
Ką suvyto taip ūmai...

Vai tik gaila skaistaus ryto,
Kur be darbų jau suvyto,
Ir nebegrįš amžinai.

Marija Aukštaitė.

Praslinkus Pirmai Šešioliktajai

Rašo: *A. Daukantas*

(Tęsinys)

Šiandie ši vieta apleista, niekas nesirūpina to gražaus dvaro atstatyti ir žmonės nakties metu neina arti jo — sako, vaidenasi tenai. Žmonės tą vietą praminė "Velnių Dvaru".

Po šios kovos, Latvijos kariai okupavo Palangą; Lietuvos kariai perėmė vokiečių artileriją, pasuko pietryčių pusėn, kur dar siautė ginkluotos bermontininkų gaujos. Vėliau, tvarkant tarp Latvijos ir Lietuvos sienas, latviai pavedė Palangą Lietuvai, o Lietuva grąžino Latvijai užimtas Latvijos žemes.

Vokiečiai, paragavę žemaitiškų pyragų, po šio įvykio jau daugiau nesipriešino. Klausydami Lietuvos valdžios norodymų, ramiausiai kraustėsi iš Lietuvos, ir į trumpą laiką jie visai išnyko. Salantuose, kur buvo vokiečių raštinė, padaryta prasikaltėliams arešto namai. Juodieji varnai, kaip protestuodami, tą metą mažai vedė vaikų, o gal gailėdami vokiečių, pasiryžo ir jie išnykti ar grįžti į savo tėvų žemę — Vokietiją. Nes atėjus kitam pavasariui, tik keletas nuliūdusių varnų kranksėjo topolyje.

Vokiečių pašaudytos topolio šakos džiūvo ir lūžo krisdamos gatvėn. Vėliau publikos saugumo komisija topolio šakas nugenėjo, o geraširdis policininkas įkėlė į topolį didžiulį patrankos ratą, kur nieko nelaukdamas garnys —susisuko sau lizdą.

Kada paskutinį kartą Salantams sakiau sudiev, pažvelgiau į milžinišką topolį, kuris pasenęs, išvargęs, pergyvenęs baisų karą jau mažai šakų beturėjo, nebuvo jame juodųjų vokiškų varnų, taipgi trotovarais nevaikščiojo vokiečių kariai ar žandarai. Aukštai topolyje kaleno baltas juodsparnis garnys, trotovarais skubėjo kaip bijūnai gražus, tiesus Lietuvos kariai, o ten prie miesto aikštės, ramus Lietuvos policininkas, tvarkė gatvės judėjimą.

Šiandieną mano mylimuose Salantuose ir visoje Lietuvoje vėl siaučia gaujos žiaurių vokiečių su pulkais juodųjų vokiškų varnų, kuriuos visados seka vokiečių kariuomenė. Vokiečiai turės kraustytis iš Lietuvos taip, kaip jie kraustėsi anais metais. Nors ir raudonoji pašvaistė iš rytų su pulkais bolševikų vėl nori užgrobti mūsų tėvų žemę, bet ir jie susilauks tų pačių pyragų, kurių jie ragavo 19-20 metais, kurių ir šiandien jie neįstengia pamiršti; jie mena ir 40-sius metus. Su kerštu jie slenka iš rytų, kad sunaikinus mūsų tautą, bet lietuvis ramus, tylus ir stiprus; jis pakels ant savo pečių tas pačias naštas, kurias jis kėlė ir nešė kovodamas už laisvę 26 metai atgal. Kada vėl išmuš valanda kovai dėl laisvės, lietuvis bus baisus ir kerštingas, kaip debesis priešai išsiskirs į rytus ir vakarus, palikdami saulėtą, laisvą mūsų tėvynę Lietuvą.

Įsigykite "Šventųjų Gyvenimai" Knygą

"Darbininko" knygyne galima gauti "Šventųjų Gyvenimai" su paveikslais. Knyga gerai apdaryta. Apskaitymai kiekvienai dienai per visus metus. Kaina $4.00. Užsakymus su money orderiu ar čekiu siųskite: Darbininkas, 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

Užsakymus siųskite su money orderiu: "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

DOUBLE CHECK — Ramsay Ames, Universal starlet and servicemen's pin-up gal, not only signs her checks, but puts her photo on everyone. She figures that's best way to solve identification problem, since not too many girls in this great, beautiful land resemble her.

Karo metu, sakoma, kad yra didesnis pareikalavimas silkių. Taigi Seattle žuvininkai atrodo labai 'busy', nes skubotai iškrauna iš savo laivų tonus žuvies-silkių.

RYTINIŲ VALSTYBIŲ ŽINIOS

Connecticut Valstybės Lietuvių Konferencija

Lietuviai ir Lietuvaitės:—

Kaip jau buvo garsinta, Connecticut valstybės Lietuvių Konferencija įvyks 1944 m., gegužės-May 28 d., Šv. Juozapo mokyklos auditorijoje, Waterbury, Connecticut. Konferencijos pradžia 2:30 val. po pietų.

SVARBI PASTABA

Nors anksčiau skelbta, kad "delegatus reikia rinkti po du (2) nuo organizacijos"... tačiau atsižvelgiant į vieno mėnesio laikotarpį, suprantama, nebuvo galimybės visų kolonijų draugijose atstovus išrinkti. Tad šiuomi Waterburio Lietuvių Tarybos bendrojo Komiteto vardu pranešu, kad į Konferenciją vykstantiems draugijų įgaliojimai nėra būtinai reikalingi, nes kiekvienas demokratinių pažiūrų atvykęs lietuvis ir be mandato turės pilną teisę šioje Konferencijoje dalyvauti bei patiektų rezoliucijų klalsime laisvai diskusuoti ir balsuoti. Prašome atvykti anksčiau, nes registracija prasidės 1:30 val. po piet.

Kalbėtojais bus miesto mayoras John Monagan, pulk. Kazys V. Grinius ir redaktorius Juozas Laučka. Pastarieji svečiai abu iš New York'o. Taip pat sesijų laikotarpiais bus pardavinėjama War Savings Bonds ir Lietuvos Nepriklausomybės atgavimui bus priimamos aukos. Brangūs Viengenčiai! Amerikos skubios pergalės ir Lietuvos laisvės atgavimo dėliai dabar patogus laikas padirbėti! Tad-gi šiuomi nuoširdžiai kviečiu visus Connecticut valstybės lietuvių Konferencijoje skaitlingai dalyvauti.

Aleksandras J. Aleksis.
Konferencijos Rengimo Komiteto Pirm.

MOTINOS DIENĄ MININT

New Britain, Conn. — Gegužės 14, sekmadienį, Šv. Andriejaus bažnyčioje įgavai maloniausius įspūdžius, matant, kad pamaldūs žmonės pripildė didžiulę ir erdvią bažnyčią per visas pamaldas.

Įspūdingiausia, kad tai buvo Motinos Diena, bendrai ir visų motinų ir Marijos, Dievo Motinos, šventė, kurią šios žemės motinos, pasipuošusios puošniomis gėlių plokštėmis ties krūtine aukavosi Dangiškajai Motinai, kad Ji imtų į Savo globą palengvintų sunkią gyvenimo naštą ir palaimintų gyvenimą.

Pamaldos pagerbti Mariją, Dievo Motiną ir visas motinas

Moterų Sąjungos 38 kuopos narės jau iš anksto Motinos Dienos šventei užprašė šv. mišias pagerbti Mariją, Dievo Motiną, ir visas motinas.

Lygiai 9:30 valandą varputis suskambėjo, ir kleb. kun. M. A. Pankus, ministrantų lydimas, išėjo atnašauti šv. mišias Moterų Sąjungos 38 kuopos narių intencija.

Bažnyčia pilnutėlė pamaldžiais žmonėmis. Gi vargonams sugaudus, pamaldūs žmonės su Sąjungietėmis susikaupė ir paskendo Didžiosios Aukos misterijoje. Po evangelijos, kun. J. J. Matutis skelbė iškalbingą pamokslą, po kurio pats kleb. kun. M. A. Pankus jausmingai prabilo į visą parapiją, ypatingai į visas motinas, kurių sūnūs kareivėliai, gal net gracingos dukros, randasi visose pasaulio dalyse, kariaudami, kad žemės tautoms būtų pelnyta teisinga demokratija su keturiomis laisvėmis. Dėl to, tėvynainis klebonas ragino visas motinas įsirašyti į Kareivių Motinų klūbą, kuris šioje parapijoje suorganizuotas kovo 12, sekmadienį, Lietuvių Kareivių Garbės Sąrašo Dedikacijos metu.

Sekamai kleb. kun. M. A. Pankus tęsė šv. mišių auką skirtą intencija.

Sąjungietės ir Šv. Vardo Draugijos nariai "in corpore" artėja prie Viešpaties Stalo

Turėjai giliai susimąstyti, matydamas, kai Sąjungietės ir Šv. Vardo Draugijos nariai "in corpore" artėjo prie Viešpaties Stalo ir priėmė Šventąją Komuniją. Po jų ir jaunimas ir motinos ir vyrai gausiai artėjo prie Viešpaties Stalo, kad ir kitam kunigui reikėjo padėti dalinti Dangiškąją Manną, prisiruošusiems ją vertai priimti.

Čia gausėjo antgamtinės mintys. Juk tie pamaldūs žmonės, priimdami Šventąją Komuniją, aukojo gal už mylimuosius savo sūnus bei gimines karius arba dukras slauges, maldaudami Skaisčiausios ir Nekalčiausios Marijos, Dievo Motinos, ir Meilingiausios visų mūsų Motinos Budėtojos, kad Ji neapleistų mūsų varguose ir kančiose, kad užtartų pas Savo Sūnų, Pasaulio Išgelbėtoją, kad Jis globotų ir apsaugotų sūnus karius ir dukras slauges nuo visų pavojų karo laukuose, vandenynuose, padangėse, kad skubiausiai liautųsi šis pasaulinis žiauriausias karas, kad būtų užtikrinta nuopelninga laisvė visoms pavergtoms tautoms pasaulyje, kad visose pasaulio tautose užviešpatautų tikroji taika tiesos, teisingumo, meilės, ir kad visi pripažintų Dievišką Sūnų, Jėzų Kristų, savo sąžinės ir sielos Valdovu ir Karaliumi.

Bendri Pusryčiai

Po šv. mišių, visos Sąjungietės ir visi Šv. Vardo Draugijos nariai "in corpore" išėjo iš bažnyčios ir suėjo į bažnytinę svetainę bendriems pusryčiams, kuriuos pagamino Seselės Pranciškietės, o patarnavo parinktosios Sodalietės.

Sustojus prie stalo, kleb. kun. M. A. Pankus atkalbėjo maldą, ir prasidėjo bendri pusryčiai. Kaip iš Sąjungiečių taip ir iš Vardiečių veidų švietė giedri nuotaika ir tryško antgamtinis džiaugsmas.

Pusryčiams baigiantis, Moterų Sąjungos veikli pirmininkė ir įžymioji inteligentė Julija Janušonis maloniai prabilo į visus, po ko pakvietė tėvynainį kleb. kun. M. A. Pankų prakalbėti, kuris jausmingai ir įspūdingai atsiliepė į visus pusryčiaujančius. Jo kalba buvo turininga ir reikšminga, kuri paliko gilius ir atmintinus įspūdžius kiekvieno širdyje.

Sekamai pirm. Julija Janušonis pakvietė p. Adomą P. Kwider, Šv. Vardo draugijos pirmininką prakalbėti, kuris gražioje savo kalboje puikiai kalbėjo. Reikia nepamiršti, kad p. Kwider yra labai populiarus ir yra ketvirtosios Wardos naujai išrinktasis aldermanas.

Po jo puikiai kalbėjo Aleksandras Karlonas, kunigo Petro Karlono brolis, kuris yra graborystės biznyje.

Iš eilės gražiai kalbėjo Ona Dennis, Šv. Andriejaus Gildos pirmininkė, po kurios jautriai prakalbėjo Ona Radzevičienė, pirmojo pasaulinio karo Auksinės Žvaigždės motina.

Baigiant reikia pažymėti, kad Pusryčių Komisija susidėjo iš sekančių veiklių Sąjungiečių: Julija Janušonis, Ona Sintauta, Alice Covaleski ir Kotryna Lukas.

Be to, Moterų Sąjungos 38 kuopas valdyba susideda iš sekančių darbuotojų marių: Julija Janušonis, pirm.; Kotryna Lukas, vice pirm.; Bronė Mičiūnienė, rašt. ir Elžbieta Gilevičienė, ižd.

Pusryčių kalbų metu labai apgailestauta, kad Moterų Sąjungos veikli raštininkė ir katalikų spaudos apaštalė p-nia Bronė Mičiūnienė nedalyvavo iš ligos priežasties.

Visi ir visos jai pareiškia giliausius užuojautos žodžius, ir prašo Gerojo Dievulio, kad ji kuo skubiausiai pasveiktų.

Samata.

SUES UNCLE SAM — Mrs. Zella De Haven Pope, of Denver, Col., great-great-granddaughter of Jacob De Haven who lent $500,000 to U. S. during the Revolutionary War is seeking repayment with interest.

Didžioji kanuolė sustatoma iš dalių.

Chicken Shortcakes a la Dixie

Southern cooks are famous for chicken dishes . . . Try this easy recipe next time "It's Chicken for Dinner"

● **Everybody** likes hot biscuits—and everybody likes chicken. Here they are in an extra-special combination. Made with part corn meal, these tender, crunchy, golden brown biscuits are a perfect mate for creamed chicken.

For the cream sauce, use part chicken stock if possible; and add milk to make up the required amount of liquid. This gives a rich chicken flavor that puts it in the "different" class.

Chicken Shortcakes a la Dixie will put the family in a happy mood—so clip the recipe and use it real soon.

Chicken Shortcakes a la Dixie

2 cup sifted flour
3 teaspoons baking powder
1 teaspoon salt
1 cup corn meal
⅓ cup Spry
1 cup milk

Sift flour, baking powder, salt and corn meal.

Cut in Spry fine.

Add milk, mixing until a soft dough is formed.

Drop from tablespoon on Spry-coated baking sheet. Dot with Spry.

Bake in very hot oven (450°F.) 15 minutes.

Split hot biscuits and put Creamed Chicken between and over top.

Serves 6 to 8.

Creamed Chicken

4 tablespoons Spry
4 tablespoons flour
1 teaspoon salt
¼ teaspoon pepper
¾ teaspoon celery salt
2 cups chicken stock or milk
2 cups cooked chicken, cut in pieces
2 tablespoons pimiento, finely cut

Melt Spry in saucepan; add flour, salt, pepper, and celery salt and blend well.

Add stock gradually, stirring constantly. Cook until smooth and thickened. Add chicken and pimiento.

HARTFORD, CONN.

"TALENTŲ VAKARAS" ŠAUNIAI PAVYKO

Praeitą savaitę įvyko Marijos Vaikelių "Talentų Vakaras", vadovybėje p-lės Aldonos Zimkiūtės. Programa buvo įvairi ir turininga, kuri iššaukė nuoširdžius aplodismentus kviečiant jaunuolius pakartoti savo šokius, dainas ar monologus.

Publikos prisirinko pilnutėlė parapijos svetainė. Dalyvavo jaunuolių tėveliai, giminės, pažįstami, draugai ir rėmėjai iš apylinkių kolonijų. Jų atsilankymas pridavė daugiau energijos vaidintojams, dainininkams ir muzikams.

Šis vakaras buvo pagerbimui kareivių motinėlių; visoms įteikta gyvų gėlių "coursages", ir toms motinėlėms, kurios turėjo daugiau negu vieną sūnų tarnaujantį Dėdės Samo tarnyboj, įteikta po vieną raudoną rožę už kiekvieną sūnų. P-lė Aldona Zimkiūtė tinkamai pasveikino motinėles ir įteikė pagerbimo ženklus. Kun. E. Gradeckas pasakė gražią kalbą, skatinant jaunimą prie didesnio veikimo savo parapijoj ir šios šalies bei Lietuvos labui.

Vakaras užbaigtas gražioj nuotaikoj. Visi skirstėsi pasitenkinę priaugančio jaunimo gražiais darbais.

Už šio vakaro programos surengimą priklauso garbė Marijos Vaikelių draugijėlei, visiems jaunuoliams ir jaunuolėms, kurie dalyvavo programoj, o ypatingai p-lei Aldonai Zimkiūtei, kuri daug darbo įdėjo, kad priruošus programą ir visus tinkamai išlavinus. Už jos triūsą draugijos narės apdovanojo ją gražių raudonų rožių puokšte. Garbė tau jaunime už gražų pasidarbavimą ir atitinkamą pagerbimą kareivių motinėlių; taipgi garbė mokytojai p-lei Aldonai Zimkiūtei, kuri nesididžiuoja savo mokslu bei profesija, bet visuomet dalyvauja lietuvių tarpe.

Gegužės 28 d. įvyks 10 valandą giedotos šv. mišios už a. a. Juozo Siaurio vėlę, kurias užprašė jojo buvę choristai-tės ir geri draugai bei draugės. Taigi minėtą dieną prašome visų papistamų ir parapijiečių pasimelsti už a. a. Juozo vėlę, nes jis yra pasidarbavęs mūsų kolonijoj, eidamas vargonininko pareigas.

Mūsų kolonijos draugijos, kuopos ir pavieniai veikėjai ruošiasi skaitlingai dalyvauti Conn. Valstybės Lietuvių Konferencijoj, kuri įvyks gegužės 28 d., Waterbury, Conn.

HARTFORD, CONN.

KALBĖJO ALENA DEVENIENĖ

Nesenai Lietuvos reikalais Hartfordo lietuvių salėje kalbėjo ponia Alena Devenienė iš Waterbury. Prakalbas suruošė Hartfordo Lietuvai Gelbėti Komitetas. Susirinko pilnutėlė salė žmonių. Pirmiausia kalbėjo Prelatas J. Ambotas. Kaip paprastai jisai jaudinančiai ir ryžtingai su gražia viltimi Lietuvos ateičiai kalbėjo. Paskui dainavo Kazys ir Ona Gaubai. Labai gražiai mus palinksmino lietuviškomis dainelėmis. Kalbėjo labai gyvai ir įdomiai viešnia kalbėtoja Alena Devenienė. Jos kalba labai, labai patiko Hartfordiečiams. Ji kalbėjo Lietuvos Steigiamojo Seimo, spaudos atgavimo sukaktuvių proga. Petraukoje surinkta Lietuvos reikalams $79.88. Po kolektos vėl kalbėjo apie Raudonąjį Kryžių, kurį labai išgyrė. Gale kalbėjo ką ji matė ir girdėjo Lietuvoje paskutiniais laikais. Ilgai, ilgai atsiminsime josios kalbas. Garbė jai, kad ji taip pasišvenčia Lietuvos reikalams. Lai Dievas jai duoda sveikatos ir ištvermės toliau varyti gražų darbą.

Sekantieji aukavo Lietuvos reikalams:

Po 5 dolerius: Prelatas Ambotas, Adelė Gailiūnienė. Barbora Bartusevičienė, Mrs. Jesinskienė. Po du doleriu: Gerbutavičius, K. P. Tamošiūnas, Medeskienė.

Po 1 dol.: Gniezinskienė, Zarambienė, Mickevičienė, Kedienė, Kavaliauskienė, A. Mašiotas, A. Pateckis, Zilionienė, kun. Kripas, Skarupskas, Kurtinaitis, Rekaitienė, Kurtinaitienė, Jenukevičius, Pinevičienė, Kukenis, Sagevičius, Vancevičienė, Dvilienė, J. Monči ūnas, Kazys Beržinskas, Jurgis Puidokas, Jonas Endreliunas, Pranas Vycas, Mary Deltuva, Petronė Karol, Ona Sakalauskas, Antanas Čeledinas, Bronė Ladavičienė, Juozas Barolis, Mrs. Bartusevičienė, Antanaitis, P. Jankauskas, M. Zilionis, Banavičius, Al. Povilonis, Juozas Povilonis, Balvočius, Mrs. Remeika, J. Leonaitis, S. Gaučas, Mrs. Goberine, J. Petrukevičius, Mrs. Litvinas, S. Šrupša, Mrs. Lopšienė, Antanas Remeika.

AMERICAN RED CROSS

MOTINOS DIENA HARTFORDE

Motinos Dienos šventė pas mus labai gražiai praėjo. Pirmiausiai bažnyčioje Moterų Sąjunga turėjo savo kuopos intenciją šv. mišias. Motinos su jaunimu ir tėvais ėjo prie šventčiausio. Jaunimas CLC taipgi priėmė Šv. Komuniją. Po piet Marijos Vaikelių Sodalicija turėjo gražiausias iškilmes bažnyčioje, vainikuodamos Švč. Marijos stovylą. Buvo gražus būrys žmonių bažnyčioj. Gegužės karalienė buvo Pranciška Ambrasaitė. Procesijoje dalyvavo iki šimto mergaičių. Prisirašė kelios naujos narės. Reikia pasveikinti pirmininkę Adelę Kymantaitę, kuri senai darbuojasi Sodalicijoje. Kunigas Ražaitis atliko pamaldas ir pasakė gražų pamokslą.

Vakare mokyklos salėje įvyko vakarienė su prakalbėlėmis ir šokiais motinoms pagerbti. Kalbėjo kunigai Ražaitis ir Kripas. Vakaro vedėja buvo pirm. Kurtinaitienė; kalbėjo buvusios pirmininkės Moterų Sąjungos R. Monči ūnienė, Elijošienė ir p. J. Monči ūnas, Tamošaitienė iš N. Britain, Julė Jenušonytė iš N. Britain. Dainavo Matas Kripas, pianu akompanavo varg. Justas Balsis. Gražiai paskambino pianu jauna lietuvaitė Pocaitė. Matyti turi didelių gabumų prie piano. Tik gaila, kad kaikurie neužsilaikė ramiai jai skambinant.

Paskui po vakarienės įvyko šokiai. Kalbėjo vakarienės šeimininkė Zarambienė. Labai gražiai bažnyčioje ir salėj hartfordiečiai pasveikino ir pagerbė netik savo žemiškas motinas, bet ir visų Motiną Mariją. Garbė jums.

Juozas Kasinskas
Inc.
Laidotuvių Direktorius
Patarnavimas Dieną ir Naktį
602 Washington Blvd.
BALTIMORE 30, Md.
Tel. Lexington 8595
Limosinai dėl visokių reikalų

Amerikos Lietuvių Jaunimo Žurnalas
"VYTIS"

"VYTĮ" leidžia Amerikos didžiausia jaunimo organizacija — Lietuvos Vyčiai.

"VYTIS" eina kas mėnesį gražiai paveiksluotas ir deda įdomių straipsnių, žinių iš Amerikos ir užsienio.

"VYTY" rasi žinių iš viso pasaulio.

"VYTIS" rašo apie Amerikos lietuvių jaunimo judėjimą.

"VYTĮ" redaguoja įžymus ir patyręs redaktorius Ignas Sakalas ir "VYČIUI" bendradarbiauja jo sukviesti įžymiausi literatai.

"VYTY" rasite įdomių pasiskaitymų tinkamų seniems ir jauniems.

TAD, padarykime šūkį: "Tenelieka nei vienos katalikiškos jaunimo organizacijos, ar nors mažiausio skyriaus, kurie neskaitytų "VYTIES". Visi skaitykime "VYTĮ!"

"VYTIES" kaina metams tik $2.00.

"VYTIS"
366 W. Broadway,
So. Boston 27, Mass.

Plačiausiai Amerikoje Skaitomas
yra
mėnesinis, religinis, paveiksluotas laikraštis
"Šv. Pranciškaus
VARPELIS"
Pigiausias laikraštis yra
"VARPELIS"
Metams kainuoja tik $2.00

Kas prisiųs daugiau parėmimui, gaus dovanų vertingų knygučių. Platintojai, surinkę tris naujas "Varpelio" prenumeratas, ketvirtą "Varpelio" prenumeratą gauna dykai ir "Varpelį" gali siųsti kam nori. Platintojai surinkę daugiausia prenumeratų gauna vertingų dovanų.

"VARPELIS"
duoda naujausių žinių iš katalikų gyvenimo Amerikoje ir kituose kraštuose. Aprašo Lietuvių kančias Lietuvoje. Talpina gražių aprašymų, pavyzdžių ir trumpų straipsnelių.

Adresas:
Franciscan Fathers
310 Orchard Pl., Pittsburg 10, Pa.
Telephone — Hemlock 6567

Gal Dar Nepareina į Tams tos Namus Gražiausias Dvasinio Turinio Mėnesinis Laikraštis
"ŽVAIGŽDĖ"

Tai ilgai nebelaukite! Mes nesisiūlome ir neperšame "Žvaigždės", tik norime tiesą pabrėžti. Štai ji: **"Kas pamėgino "Žvaigždę" vieneriems metams jau nebenori su ja skirtis!"** Šiuos žodžius nevienas iš skaitytojų pasakė.

"ŽVAIGŽDĖ"
žinokite yra **Švč. Jėzaus Širdies laikraštis! Tas vienas jau daug reiškia! Maldos Apaštalavimas** kito nė nenori turėti, kadangi šis laikraštis VISUS M. A. narių reikalus aprūpina.

Jei norite būti šviesos ir Meilės skleidėjais tai platinkite ir raginkite kitus skaityti 1944 metams

"ŽVAIGŽDĘ".

"ŽVAIGŽDĖ" metams — $1.00; Jėzaus Širdies Spalvuotas Paveikslas 50 centų; Maldos Apaštalavimo Įstatai — 50 centų.

Adresas:
ŽVAIGŽDĖS
Administracija,
488 E. Seventh St.,
So. Boston (27), Mass.

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS PO GLOBA MOTINOS ŠVČ.

Pirmininkė — Eva Marksienė, 625 E. 8th St., So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 1298.
Vice-Pirmininkė — B. Gailiūnienė, 8 Winfield St., So. Boston. Mass.
Prot. Rašt. — Ona Ivaškienė. 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass
Fin. Rašt. — B. Cunienė, 29 Gould St., W. Roxbury, Mass. Tel. Parkway—1864-W.
Iždininkė — Ona Staniuliūtė, 177 West 7th St., So. Boston, Mass
Tvarkdarė — Ona Mizgirdienė, 948 E. Broadway, S. Boston, Mass.
Kasos Gl. — Elzbieta Aukštikalnytė, 110 H St., So. Boston, Mass
Draugija savo susirinkimus laiko kas antrą antradienį mėnesio, 7:30 val. vakare, Parapijos salėje, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Visais draugijos reikalais kreipkitės pas protokolų raštininkę.

ŠV. JONO EV. BL. PAŠALPINĖS DRAUGIJOS VALDYBA

Pirmininkas — Juozas Švagždys, 601 6th St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmininkas — Pranas Tuleikis 702 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Jonas Glineckis, 5 Thomas Pk., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Aleksandras Ivaška, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Iždininkas—Stasys K. Griganavičius, 699 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Maršalka — Jonas Zaikis, 787 E. Broadway, So. Boston, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas trečią sekmadienį kiekvieno mėnesio 2 val. po pietų. Parapijos salėj 492 E. 7th St., So. Boston, Mass.

VIETINĖS ŽINIOS

ŽINUTĖS

Geg. 14 d., Jonas P. Baronas apsivedė su Magdalena Yannacone.

Geg. 16 d., Pranciška Ona Šidlauskaitė ištekėjo Donald Slocum.

Geg. 21 d., 9 val. ryte, kapelionas kun. Kazys Petreikis atnašavo šv. mišias Lietuvos Dukterų draugijos intencijai. Jis yra šešis metus klebonavęs lietuvių parapijoje, Youngstown, Ohio. Po tam įstojo kariuomenėn už Kapelioną. Darbavosi Afrikoje metus. Dabar lanko Harvard Universitetą.

Trečiadienį, vakare, įvyks Tretininkų ir novėnos prie Dvasios Šventos, ir Šv. Terėsės pamaldos.

Šeštadienį yra pasninkas — vigilija prieš Sekmines.

Sveikiname Darbininkų Radio Programos vadovybę su koncertu. Dėkojame už sutraukimą tiek daug žmonių ir suteikimą tokio puikaus koncerto. Linkime, kad jų daugiau būtų. Girdėjau, kad parapija rengia koncertą lapkr. 19 d. Lauksime.

LANKĖSI

Ketvirtadienį lankėsi Juozafina Wollan iš Dorchester, Mass. Atsilankymo proga atnaujino "Darbininko" prenumeratą metams, kalendoriaus fondan aukojo $1.00 ir Radio koncertui $1.00.

Penktadienį lankėsi Mrs. Julia Oreska (Petrauskaitė) iš Binghampton, N. Y. lydima panelės Antaninos Grabijoliūtės. Mrs. Julia Oreska atsilankymo proga pasipirko lietuvišką rekordą "Kur lygūs laukai" ir kitokių souvenirų.

Tą dieną lankėsi J. Zavedskas iš Haverhill, Mass. Atsilankymo proga atnaujino "Darbininko" prenumeratą, kalendoriaus fondui aukojo $1.00 ir radio palaikymui $1.00.

Penktdienį "Darbininke" lankėsi kun. Jono Žuromskio mamytė, Gertruda Žuromskienė. Atsilankymo proga įamžino savo giminaitės vardą į Liurdo knygą, aukodama knygos fondan $5.00.

Reikia pastebėti, kad p. Žuromskienė jau yra įrašiusi tris asmenis į Liurdo knygą. Ačiū už tokią gražią paramą.

Pirmadienį, "Darbininke" lankėsi kun. F. Norbutas ir kun. J. Petrauskas.

Tą dieną lankėsi M. Alčiauskienė iš Dorchester, Mass. Atsilankymo proga atnaujino "Darbininko" prenumeratą ir kalendoriaus fondui aukojo $1.00.

Lankėsi F. Jankauskas su žmona iš Norwood, Mass. Atsilankymo proga radio programui palaikyti aukojo $1.00.

Visi Gėrisi Liurdo Paveikslais

Majestic teatre ant Tremont St., Bostone eina labai gražūs ir istoriški paveikslai apie Liurdą ir Šv. Bernadetą, kuriai 1858 metais Švč. P. Marija apsireiškė 18 sykių. Šie įdomūs paveikslai dažnai publiką pravirkdo. Patartina juos pamatyti nevien suaugusiems, bet ir vaikams.

Nors paveikslų rodymas užima pustrečios valandos, bet sulyginamai tik mažą dalį teparodo, ką vyskupo P. Būčio knygoje ŠVČ. P. MARIJOS APSIREIŠKIMAI LIURDE, aprašo. Šią knygą "Darbininkas" baigia spausdinti. Tikimasi jos susilaukti birželio pabaigoje. Kas norėtumėte šią knygą gauti, užsisakykite iš anksto, įamžindami savo vardą pačioje Liurdo knygoje.

Anna Kaskas Atvyko Šeštadienį

Pereitą šeštadienį, gegužės 20 d. apie 8 val. vakare atvyko į Bostoną artistė Anna Kaskas. Tikėtasi, kad mūsų artistė atvyks anksčiau, bet ji važiavo automobiliu iš Hartfordo, kur gyvena jos mamytė, todėl ir suvėlavo. Koncerto rengimo pirmininkas ir vadovybė, sužinoję nuo jos pianisto kada atvyks p. Anna Kaskas, skubotai sukvietė komiteto narius į Copley Plaza, kur p. Kaskas buvo apsistojus, pasitarimui ir taip pat pasveikinti artistę.

Šeštadienio vakaras nelabai patogus kam nors išeiti. Be to, į taip trumpą laiką nebuvo galimybės su kaikuriais gerb. rėmėjais-komiteto nariais susisiekti. Todėl dalyvavo tik dalis komiteto narių. Visiems buvo labai malonu, kad tame susirinkimėlyj dalyvavo art. Anna Kaskas, ponia L. Juht, ir kiek vėliau atvyko ir p. Ludwig Juht.

Jokio viešo artistų pagerbimui parengimo komitetas neruošė todėl, kad p. Anna Kaskas tuojau po koncerto sekmadienį, 7 val. vakare, turėjo išvažiuoti. Jeigu p. Kaskas būtų galėjus pabūti ilgiau sekmadienį, tai komitetas būtų suruošęs viešą priėmimą ir į jį būtų sukvietęs visus nuoširdžius radio koncerto rėmėjus.

p. Anna Kaskas, išvykdama iš Bostono, prašė padėkoti visiems, kurie dalyvavo jos koncerte ir taip nuoširdžiai ją ir p. Ludwig Juht įvertino gausiais aplodismentais.

Užima Atsakomingą Vietą

Aviacijos leitenantas Jonas Kas-Kasmauskas, žinomo fabrikanto Jono ir Barboros Kasmauskų sūnus, buvo parvykęs į savo pusseserės Alenos Mockiūtės vestuves, praeitą sekmadienį, Dorchestery. Leit. Kas, tarnauja dabar West Pointe. ir ten užima ypatingai atsakomingą vietą. Jis yra baigęs specialius mokslus Washingtone. Leitenantas gražiai vartoja lietuvių kalbą. *Rap.*

Gerb. Koncerto Globėjų - Rėmėjų Dėmesiui!

Tvarkant ir spausdinant Darbininkų Radio KONCERTO programą įvyko klaidų, būtent, praleistas pp. Kazimiero ir Petronės Naujokaičių, Winslow Garage, 1014 Washington St., Norwood, Mass., savininkų vardai, kurie įsirašė koncerto GARBĖS GLOBĖJAIS. Taipgi praleistas kun. Jono Vaitekūno, Providence lietuvių parapijos klebono, vardas, įsirašiusio koncerto GLOBĖJU.

Taigi čia viešai skelbiame per klaidą nepaminėtus vardus programoje. Visų Garbės Globėjų, Globėjų ir Rėmėjų vardus skelbsime radio programose šeštadieniais iš WCOP stoties.

Boston Edison Company sako

...elektriški cords yra retenybė. Taigi, prižiūrėkite turinčius. Neleiskite susigarunkščioti. Laikykite juos tvarkoje nesusisukusius, ir tuomet jie ilgiau tvers savo tarnyboje.

Boston Edison Company

FATS FOR HOSE

Many different types of synthetic rubber are used in making various types of hose, but used kitchen fat is essential to each kind. Here is Lillian Kobylarz inspecting the braid on hose made of buna S at the United States Rubber Company plant at Passaic, N. J.

NAMŲ FRONTAS

Kraštui Vis Dar Reikia Kadečių - Slaugių

Dr. Thomas Parran, U.S. Viešosios Sveikatos Tarnybos Vyr. Gydytojas pareiškė, kad "Atsiliepimas kvietimui stoti į U. S. Kadečių Slaugių Korpusą yra U. S. moterų didelis susipratimo demonstravimas. Tačiau kraštui vis dar labai reikia slaugių ir durys atdaros dar keliems tūkstančiams jaunų moterų, kurios nori tarnauti savo kraštui ir tuo pačiu pasiruošti garbingai profesijai.

"Naujasis kariuomenės šaukimas slaugių, įpareigoja U. S. Kadečių Slaugių Korpusą atsiekti savo pilnumos iki birželio 30 d., kadangi kariuomenė tikisi susilaukti slaugių iš to korpuso auklėtinių. Kariuomenė negali visiškai ištuštinti krašto mokomąjį personalą iš slaugių mokyklų, kuriose iki šiol slaugės buvo apmokamos.

"Birželio mėn. klasės pripažintose slaugių mokyklose dabar jau formuojasi. Kiekviena šių klasių slaugė turi jausti atsakomybę palaikyti tautos sveikatos patarnavimus saugioje aukštumoje, ir tuo duoti galimybę jaunoms slaugėms, baigusioms apmokymą, pasiliuosuoti įstojimui į karo pajėgas.

"Jų eilės greitai pildosi — ir dėlto kreipiuosi į jaunas Amerikos moteris atsiliepti į šį šaukimą tuojau pat ir kreiptis informacijų apie korpusą vietinėse ligoninėse ar rašyti U. S. Cadet Nurse Corps, U. S. Public Health Service, Box 88, New York 8, N. Y."

Dr. Parran pridėjo, kad įstojimui į korpusą nustatyti minimum reikalavimai: gerą sveikatą ir geras mokslo atžymėjimas iš pripažinto high school. Amžius — nuo 17 ar 18 metų iki 35 metų. Taip pat ji turi atitikti slaugių mokyklos reikalavimus. Kaipo atpildą už laisvą slaugės apmokymą, kadetė slaugė pasižada duoti savo patarnavimus per visą karo metą ar tai civiliems ar militariniems reikalams. Ji pati gali pasirinkti sritį.

Krašas Reikalingas 2 Milijonų Daugiau Moterų Karo Darbams

Moterys užima kiekvieną trečią vietą krašto karo darbuose, ir nei viena iš didžiųjų pramonių neišskiria moterų, pareiškė Karo Informacijos Įstaiga savo pranešime sudarytame iš Karo Darbo jėgos komisijos, Karo, Laivyno ir Darbo Departmentų, Federalinio Saugumo Agentūros, Federalinių Darbų Agentūros ir Statistikos Biuro duomenų.

Nežiūrint to, tos agentūros pareiškė, samdomųjų moterų skaičius iki liepos mėn. turės būti padidintas 1,500,000 — 2,000,000 asmenimis sezoniniems darbams, kaip tai konservavimui daržovių, ir žemės ūkio darbams, papildyti vietas mobilizuotų vyrų ar kitų moterų, kurios turėjo pasitraukti.

Jeigu moterų skaičius prieš vidurvasarį padidėtų 1,500,000, tai būtų pasiektas praėjusių metų aukščiausias lygis— 17,900,000 samdomų moterų, bet federalinės agentūros apskaičiuoja, kad šis skaičius turi būti peržengtas, kad patenkinti sezoninius farmų reikalavimus ir suteikti papildomai darbininkų kai kurioms besiplečiančioms pramonėms. Moterų — darbininkių pareikalavimas įvairiose vietovėse keičiasi.

Nauji Piliečiai Pagerbti Gegužės 21

Teisingumo Departmento suteikta informacija Karo Informacijos Įstaigai, maždaug 114,000 svetimšalių priešų ar buvusių priešų valstybių piliečiai, kurie pakeitė savo priesaikas ir tapo natūralizuotais Amerikos piliečiais 1943 metais, bus įskaityti į 400,0000 naujų svetur-gimusių piliečių grupę, kurie bus pagerbti "I am an American Day", gegužės 21 d.

Nors priešų kraštų svetimšaliams paliekama natūralizacijos teisė, bet Teisingumo Departmentas reikalauja papildomo 90 dienų periodo investigacijai apie asmens charakterį ir lojalumą.

Iš svetimšalių priešų ar buvusių priešų kraštų praėjusiais metais naturalizuotų, apie 75,000 buvo italai, apie 37,000 vokiečiai, ir maždaug 2,000 rumunų, vengrų ir bulgarų. Nors visi iš tų italų pirmųjų popierių prašymų metu buvo traktuojami kaip svetimšaliai priešo krašto, bet jų padėtis jau buvo pasikeitusi, kai jie faktinai tapo natūralizuotais piliečiais. Italai svetimšaliai buvo išbraukti iš priešų svetimšalių klasifikacijos spalių 12, 1942 metais.

Per 1943 metus ir iki šių metų balandžio 15 d., 4,635 svetur-gimusių karo tarnybos narių užjūrių tarnybose buvo natūralizuoti. Iš to skaičiaus 469 buvo italai ir 420 vokiečiai. Papildomai per 1943 metus apie 52,143 svetur-gimusių karo tarnybos narių buvo natūralizuoti Jungtinių Valstybių kontinento ribose. Apie 10,000 jų buvo priešo svetimšaliai.

Nors natūralizacija pasiekė naujos aukštumos praėjusiais metais, prašokdama bet kuriuos kitus metus 80,000, bet imigracija buvo pati žemiausia per 80 metų, pranešė Teisingumo Departmentas.

ĮVAIRŪS SKELBIMAI

Reikalinga Rooferiai — Viduj Sienų Taisytojai —

Patyrę arba norintieji dirbti.

★ Didelis atlyginimas
★ Užtektinai vietoje darbo
★ Greitai persikeliama
★ Sirgimo ir sveikatos apdrauda.
★ Yra gera ateitis.

(23-26)

PARSIDUODA 12 kambarių namas. Naujas oil burneris ir furnice, tile bathroom su "stall shower". Ant kiekvieno aukšto yra atskiri kitchenetai ir namas galima lengvai perdirbti į keturių šeimynų pagyvenimus. Kraftex halės ir valgomieji kambariai, tapestry plytų fireplace valgomame kambaryje ir marble fireplace kituose keturiuose kambariuose. Dėlei priežasties gaisro, namas buvo išnaujo pertaisytas.

Kitas namas užpakalyje šio namo eina su juo, kuriame yra 5 kambariai. Kambariai galima gerai pataisyti.

Mortgičiaus turi $2500., pardavimo kaina $10,000. Galima bus ir nusiderėti. Galima pamatyti sekmadieniais po 12 val. dieną. Pamatykite George Scott, 572 Broadway, So. Boston, Mass. (V-19)

UŽKIETĖJĘ VIDURIAI? Kramtykit šią Gumą!

* Kuomet neveiklios žarnos atima energiją, ima galvą skaudėti ir susirgdina, nenaudokite smarkių liuosuotojų. Vietoj to, pakramtykite priimtų, mėtų-skonio FEEN-A-MINT, kramtoma guma paliuosuojanti vidurius švelniai ir tikrai. Kramtoma FEEN-A-MINT, Mokslas sako, suteikia jums vidurius liuosuojančius vaistus efektingiausioj jų formoj. Pabandykite FEEN-A-MINT šį vakarą — jausitės geriau rytoj. Gausaus šeimai didumo 10c. Naudokite tik pagal nurodymus ant pakelio.

10c

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus
MOTERIS PAGELBININKĖ
Lietuvių Graborius ir Balsamuotojas
Turi Notaro Teises
254 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.
Tel. SOUth Boston 2590
Sūnaus gyvenamoji vieta —
838 Dorchester Ave.
Tel. COLumbia 2537

CASPER
FUNERAL HOME
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius Ir Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia šermenims Dykai
Tel. SOU Boston 1437
SOU Boston 3960

ZALETSKAS
FUNERAL HOME
564 East Broadway
SOUTH BOSTON, MASS.
D. A. Zaletskas, F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį
Koplyčia šermenims dykai
NOTARY PUBLIC
Tel. SOU Boston 0815
SOU Boston 2609

DAKTARAI

Tel. TROwbridge 6330
J. Repshis, M. D.
(REPŠYS)
Lietuvis Gydytojas
278 HARVARD STREET
Kampas Inman arti Central Sq.
CAMBRIDGE, MASS.
Ofiso Valandos 2—4 ir 6—8.

ĮVAIRŪS SKELBIMAI

A. J. NAMAKSY
REAL ESTATE & INSURANCE
414 W. Broadway
South Boston, Mass.
Office Tel. So. Boston 0948
Res. 37 Oriole Street
West Roxbury, Mass.
Tel. Parkway 1233-W

Pristatome Alų ir Toniką

Mes turime 11-kos rūšių alaus ir įvairių tonikų. Mes alų ir toniką pristatome vestuvėms, į namus, krikštynoms, parėms ir piknikams. Patarnavimas skubus ir mandagus. Šaukite:

BORIS BEVERAGE CO.
J. ARLAUSKAS — J. SKENDELIS, Savininkai
220 E St., Tel. SOU 3141, So. Boston, Mass.

GREITAS ir PUIKUS PATARNAVIMAS
Naujame Elegantiškame Grožio Žavėjančiame
CASPER BEAUTY SALONE
SPECIALIAI
Dėl
PERMANENT WAVE
ir
PLAUKŲ DAŽYMO

Casper's Beauty Salon
738 E. Broadway — So. Boston 27, Mass.
Tel. SOU 4645
Atidaryta nuo 8:30 val. ryto iki 6 val. vakare.

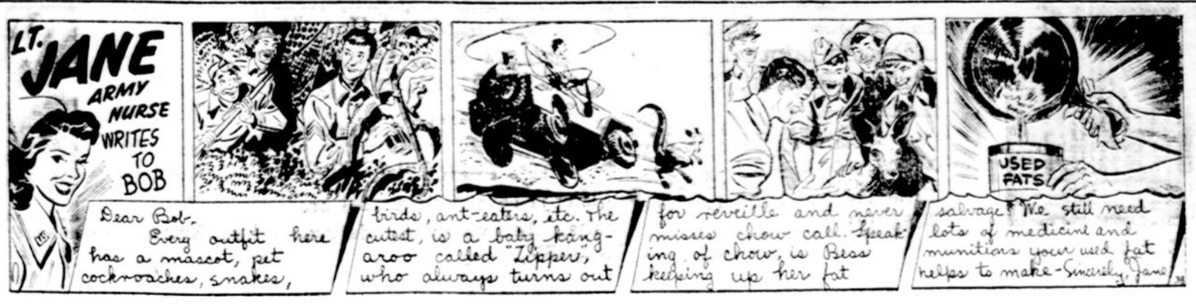

★ KRISTAUS VYNUOGYNE ★

Veda: Kun. K. Jenkus

Iš Afrikos Sodo

(Pranciškonė pasakoja)

Negrai sveikinasi

Veik palydi jis per stačią kalno pakriaušį žemyn daug sykių slystant į apačią iki kitos sodybos!

Iš pradžių gerų hotentotų papročiu išeina uošviai.

— Kodėl nėjot iš anos pusės? klausė. — Jau aštuonios dienos darom kalne laiptus, kad jums lengviau būtų nulipti.

— Nieko, nieko. Matot, sveikos pas jus atkeliavom, — ramina seselė viršininkė gerus žmonelius. — Bet eidamos namo mielai pasinaudosim jūsų padarytu keliu.

Juodi veidai net nušvito.

Išeina ir jauna šeimininkė. Pagal negrų paprotį išsyk netarus nė žodžio sustojo. Paskui padavė ranką nepajudinus anei piršto. Taip pat nelanksčiai ir tiesiai turėjom ir mes jos pirštus paliesti. Drūto rankos paspaudimo kafrai nežino, ir širdingas rankos paspaudimas Nataly yra blogas ženklas.

Po šio stačiokiško pasisveikinimo pakviečia mus į kaimą. Bet ir dabar jos papročiai draudžia su svečiais delsti. Todėl ji nueina mums ryžių išvirti. Šiuo sykiu atėjo visos senos negrės, atsitūpė prie motinėlės kojų ir klausės atidžiai jos žodžių. Kiekviena pasiskundė mamelo (motinėlei) savo vargus ir laukė ir iš jos gero patarimo.

Dabar jau galėjo arčiau prisiartinti. Tai buvo iš tikro juokai matyti jų pasikalbėjimą su motinėle viršininke. Ir čia kafrų griežti papročiai draudė mielam svečiui į veidą žiūrėti. O, tai būtų nemažas nusikaltimas pagarbai, nes taip žiūrėjo jauna šeimininkė į žemę atsiliepdama ir klausydama.

Palikdamos kaimą, kitoj pusėj matėm ant medžiais apaugusio kalno nedorėles bezdžiones, kurios sunkiai išdirbtuose negrų laukuose vogė ryžius.

Vargšai turėjo antrusyk kukuruzus (turkų kviečius) sėti. Pirmąsyk nuėdė stiebus ir lapus žiogų pulkai, o dabar reikia dienas ir naktis ginti nuo bezdžionių. Be to, dar trečias smūgis ištiko.

Smarkiai lijo

Tris dienas, tris naktis apsiniaukė dangus. Viršum kalnų susirinko juodi debesys, įsitaisė lyti. Vėtra laužė medžius — braškėdami tie sviro-linko iki žemės. Žaibas vijo žaibą, trankės perkūnas. Pasipylė lietus, kokį negrai retai kada mato. Viršui kalnuose dar labiau siuto vėjai. Su vandens liūtimis krito ir didelės uolos. Putojąs vanduo plukdė išrautus medžius ir plėšė tolyn, kas pakliuvo. Nuplukdė nuo pašlaičių kviečius ir cukrines nendres net nuvertė kaimus.

Vienas jaunas negras ganė riebius jaučius, už kuriuos norėjo nusipirkti pačią. Gi žiūri, kad jo gerus jaučius bangos pagrobė kartu su kitom atskalom ir atlaužom nešti. Kas daryti? Šoko drąsiai į ūžiantį tvaną gelbėti jaučių. Veltui! Krintąs upelis pagriebė ir jį drauge su gyvuliais nunešė į jūrą.

Daugel prigėrė. Visas kraštas pavirto į jūrą, kurioj šen ten kyšojo stogai ar koks medis. Sugriautų namų rąstai, išrauti medžiai, akmens skeveldros ir atlaužų krūvos — viskas suvirto iš vieno.

Cukraus fabrikas dirbąs dieną ir naktį labai nukentėjo. Ištvinus upė išnešė vandens ratą.

Dėkui Dievui, mūsų aukštai esąs vienuolynas išliko, bet žemai sode, kur buvo pajūry antra misijų stotis, įsiveržė purvinas vanduo. Valgomajame stalai siendėjo vandeny, o indai plaukė paviršium.

Žinia, mokykla buvo tuščia, nes per tokią audrą vaikai negalėjo ateiti.

Kitą sekmadienį užjausdama nelaimingus kafrus, motinėlė paklausė negriukų tėvus, ką jie tada darė.

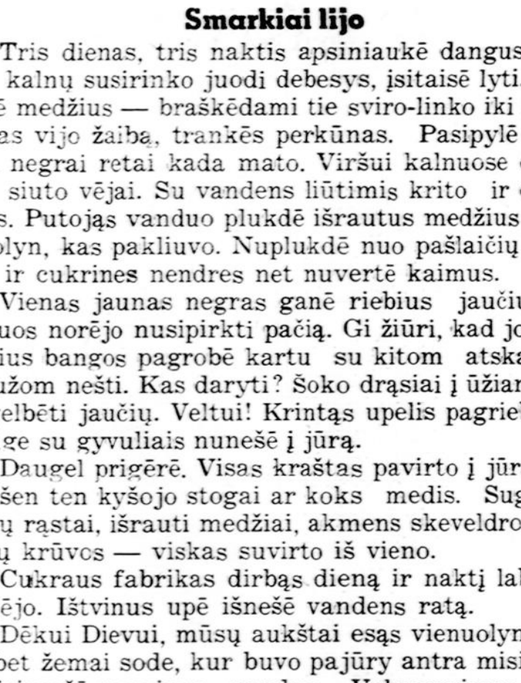

Kaip vyrai dailinasi Solomonų salose.

Su didžiu džiaugsmu sutinka nauji krikščionys grįžtančius misijonierius.

Mūsų Amžių Kankinys

Vertė Klierikas *Jonas Bernatonis*

Banditų Žiaurumas – Kankinio Kentėjimai

(Tęsinys)

Perlipę pirmą kalnelį, banditai, nesumažindami savo greitumo nei neatrišdami retežių, nuplėšė kun. Gerardo kamžą ir metė po kojų. Jie dar truputį paėjo. Tuomet sutartoje vietoje jie sustojo, ir daugiau plėšikų išlindo iš krūmų. Pasigirdo žymūs džiaugsmo atbalsiai.

"Sveikinam, Svang Šan, sveikinam," linksmai šaukė pirmas plėšikas pačiam vadui. "Mes turime vieną iš tų svetimtaučių. Mes turime amerikietį, turtingą amerikietį."

"Gerai," gyrėsi jų vadas. "Gerai atlikta".

"Mes turime amerikietį," plėšikai didžiavosi. Tačiau labai pavojinga buvo gaišti, taigi būrys vėl pradėjo keliauti. Skubiai ir atsargiai kiekvienas užėmė savo paskirtą vietą, kad apsaugotų visas puses nuo netikėto susidūrimo su kareiviais bei policininkais.

Kadangi viskas sklandžiai sekėsi, plėšikų vadas kreipė dėmesį į šį svetimtautį, kuris pakliuvo į jų rankas. Kun. Gerardo asmenybė jiems buvo nežinoma ir nesvarbi, jie jį įvertino lyg ryšulį brangių šilkų arba maišelį deimantų. Jis jiems daug vertas ir atneš labai gerą atlyginimą, visi manė, ir net apie tūkstančius dolerių jie svajojo.

"Nugi, brolau," tarė Svang Šan kunigui, mėgindamas paprastu banditų būdu jį pagazdinti, kad kuo geriausiai įgytų kunigo prielankumą. "Už tave mes gausime penkias dešimt tūkstančių dolerių arba mes tave pasmaugsime ir tavo kaulus į urvą įmesime."

"Sui-pien," atsakė kun. Gerardas, abejingai patraukęs pečiais, "darykite kaip sau norite. Mūsų Bažnyčia neturi pinigų tokiems dalykams. Jūs veltui jų tikitės."

Vadovas nusišypsojo, — "Žodžiai pigūs ir juos lengva ištarti pirmą dieną. Mes pažiūrėsime, ką tu sakysi ir ką jie sakys už kiek laiko."

Tolyn ir tolyn per ištisą vakarą plėšikai keliavo su belaisviais. Taip gudriai jie buvo pasirinkę kelią, jog nesutiko nevieno keleivio. Po dešimties mylių sukinėjimų per krūmus ir miškelius, jie įėjo į tankią girią, vis keliaudami be jokio sustojimo. Žvaigždės jau užgeso ir išnyko. Šviesa atslinko pamažėle, tarsi šnipas vogčiomis įselinęs į priešo žemę. Aušra jau pradėjo brėkšti, ir būrelis nutraukė savo kelionę. Kun. Gerardas ir Pranas Liu apskaičiavo, kad jie nukeliavo virš dvidešimt penkias mylias.

Būrelis sustojo vienoj slaptoj vietoje prie ežero. Vieni išėjo apžiūrėti apylinkės kalnelius, kiti paruošė "sorghumos" (kiniečių ypatingas valgis, panašus į mūsų cukraus nendres). Kunigėliui ir Pranui buvo aišku, kad čia ne paprastas plėšikų iškeliavimas, bet jų gerai apgalvotas žygis.

Susėdę ant žemės, abu belaisviai galėjo dabar apžiūrėti, keli ir kokios rūšies šie banditai. Dauguma jų buvo apie dvidešimt metų amžiaus, ir tik vienas jų buvo apysenis. Svang Šan, jų vadas, buvo labai jaunas ir didelio ūgio vyras. Jo gabumas visiems buvo gerai žinomas. Iš viso, jų būrelyje buvo dvidešimt plėšikų ir kiekvienas turėjo revolverį.

Prie vieno dalyko kun. Gerardas nebuvo Kinijoje pripratęs, būtent, valgyti "sorghumą". Dabar kuomet jie padavė jam puodelį prastai išvirtos sorghumos, jis tik prie burnos pridėjo, bet negalėjo valgyti. Ir kai vėl laikas atėjo valgyti, Pranas nedrąsiai tarė plėšikams, "Shen Fu (t. y. Dvasiškas Tėvelis) negali valgyti sorghumos."

"Mums jo labai gaila", jie nusijuokė. "Jei nevalgis, jis iš bado tuojau pamirs. Tai jo dalykas."

"Bet jei nevalgys, mums bus sunku jį keliu vestis", pastebėjo vienas plėšikas.

"Tiesa," sutiko vadovas. "Papirk jam avižinių miltų ir jam išvirk. Bus pelningas pinigų išleidimas."

Pašnekėsiui nutrūkus, vienas plėšikas prabilo, "Svang Šan, žiūrėk kokias gražias kelnias tas svetimas šėtonas turi".

"Taigi, taigi," atsakė vadas, supratęs tų žodžių reikšmę. "Atnešk jam prastas kelnias". Atnešęs kelnes, jas padavė vadui. "Va tau", vadas liepė kunigui, mesdamas jam senas kelnes, "duok jam savo kelnes".

(Bus daugiau)

VISI MELDŽIASI

Kalba rytmečio maldelę
saulė spinduliais.
Miškas sukalba maldelę
virpesiais žaliais.

Čiaksi kylančią maldelę
čiulbančių giesmė.
Šnera nuoširdžią maldelę
upė ir versmė.

Ryto girdime maldelę
atdūsiuos laukų,
ir susimeta maldelę
lūpose vaikų.

"P. G."

VERKĖ ŽEMĖ...

Kažkur verkia smuiko stygos
Ir bučiuojas su tamsa,
Visur tylu, vienas smuikas
Ardo širdį su daina...

Ach, nutilk raudojęs, smuike,
Negraudink nakties tylos,
Paklausyki valandėlę,
Ką žvaigždutės pabylos!

Susimąstė šviesios žvaigždės,
Klauso smuiko vien dainos;
Bailiai mirksi... išsigando,
Kad tiek žemėje kančios...

Ir pravirko pačios žvaigždės,
Kad kankinasi žmogus,
Verkė smuikas, verkė siela,
Verkė žemė ir dangus...

"P. G."

Kunigas Andrius Cervini, Jėzuitas, kuris pagelbėjo Amerikos kareiviams, kuomet jie traukėsi iš Phillipinų salų. Kunigas Cervini ir 251 kiti Jėzuitai pasiliko Phillipinuose.

Iš Piršlybų Į Vienuolyną

Armodas Maillė labai jaunas užsitarnavo prancūzų admirolo vardą. Vieną dieną pas jauną admirolą atėjo pažįstama ponia ir paprašė užstoti ją kažkokioje byloje. Admirolo padedama ponia laimėjo. Atsidėkodama savo geradariui, ta ponia atsivedė pas jį savo jauną gražią dukterį ir davė suprasti, kad jai būtų labai malonu, jei admirolas jos dukterį pamėgtų. Kukliajam jaunikaičiui toks netikėtas žmonos piršimas labai nepatiko. Jis nusivedė mergaitę nuo motinos akių ir tarė jai į ausį: "Matydamas tavo motinos elgesį, aš pradedu abejoti ir dėl tamstos dorybių". Mergaitė pasisakė turinti didžiausį norą įstoti į vienuolyną. Įsitikinęs mergaitės pašaukimu, gerasis jaunikaitis padėjo jai įstoti į vienuolyną, įnešdamas už ją nemažą kraitį.

Sutuoktuvių Išpažintis

Paryžiuje du jaunavedžiu prieš jungtuves ėjo išpažinties. Jaunasis buvo katalikas šaltadūšis ir, viens du, ir atliko išpažinti. Jaunoji buvo gili katalikė ir norėjo gerai ir sąžiningai atlikti viso gyvenimo išpažintį. Pamatęs, kad jaunoji taip ilgai klūpo prie klausyklos, jaunasis tarė: "Mergaitės, kuri nusvalandį išpažintį atlieka, aš neimsiu sau už moteri; ji turi būti didelė nusidėjėlė". Tarp jų jungtuvės suiro. Apie tai parašė Paryžiaus laikraščiai. Perskaitęs apie tą įvykį vienas turtingas pirklys tarė: "Mergaitė, kuri taip sąžiningai rengiasi didžiam gyvenimo žingsniui, turi būti gera gyvenimo draugė, — aš turiu ją surasti ir vesti".

— O, motinėle, mes miegojom, — reikšmingai atsakė.

Užgavėnių naktį

Per užgavėnes buvo mums nakties pamaldos. Mes buvom 9 vienuolės, neištekom po dvi melstis. Linksmai pasisiūlė vaikai.

Motinėlė pranešė pamaldas. Koks sujudimas! Vakare, kada visi jau sumigo ir vienuolyną apėmė šventa tyla, viena seselė mokytoja pamatė vaikų miegamajame šviesą.

— Gal kas serga? — pamanė vienuolė.

Tykiai, tykiai ji atidarė duris, mato — visi garbinplaukiai guli išsitiesę ant žemės. Nikalojus tarp jų iš didelės maldaknygės garsiai skaito.

— Bet, vaikai, kodėl jūs nemiegat? — teiraujas vienuolė.

— Motin, ir mes norim į pamaldas. Kad nepramiegotum, meldžiamės.

— Šiandien paskirtos mergaitės, — atsakė misijonierė.

— Tai nieko, — pakelia balsą išdidus Nikalojus. — Mes susitarėm su Rože (vyresnioji našlaitė), ji pasiims drauge.

Kas galėtų šį gerą stropumą uždrausti? Atsitiko, Rožei su motinėle buvo eilė nuo 11 iki 12 val. Kiek buvo džiaugsmo, kai vaikai pamatė savo mylimą viršininkę. Jos liepiami galėjo visi našlaičiai ant išpuošto altoriaus laiptų suklaupti, o mergaitės tik šalia jų mažose klaupkelėse. Geroji motinėlė net leido balsu melstis.

Sužavėti vaikai pradėjo taip garsiai melstis, jog visos vienuolės pabudom. Bet tuoj pažinom savo negriukų balsus, kurie taip karštai užgavėnių naktį geram Išganytojui atsilygino.

(Bus daugiau)

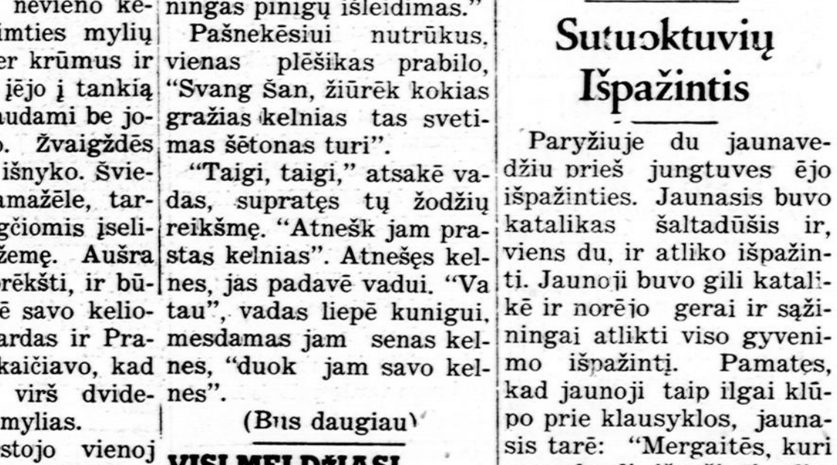

Afrikos gyventojai.